

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

58. årgang

16. marts 2015

Indhold

IV Oplysninger

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

Den Europæiske Unions Domstol

2015/C 089/01	Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i <i>Den Europæiske Unions Tidende</i>	1
---------------	---	---

V Øvrige meddelelser

RETSLIGE PROCEDURER

Domstolen

2015/C 089/02	Sag C-559/14: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Augstākā tiesa (Letland) den 5. december 2014 — Rūdolfs Meroni mod Recoletos Limited	2
2015/C 089/03	Sag C-574/14: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Sąd Najwyższy (Polen) den 11. december 2014 — PGE Górnictwo i Energetyka Konwencjonalna SA mod Prezes Urzędu Regulacji Energetyki	2
2015/C 089/04	Sag C-577/14 P: Appel iværksat den 11. december 2014 af Brandconcern BV til prøvelse af dom afsagt af Retten (Første Afdeling) den 30. september 2014 i sag T-51/12 — Scooters India Ltd mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)	3

2015/C 089/05	Sag C-582/14: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesgerichtshof (Tyskland) den 17. december 2014 — Patrick Breyer mod Bundesrepublik Deutschland	4
2015/C 089/06	Sag C-597/14 P: Appel iværksat den 22. december 2014 af Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) til prøvelse af dom afsagt af Retten (Sjette Afdeling) den 24. oktober 2014 i sag T-543/12, Grau Ferrer mod KHIM — Rubio Ferrer (Bugui Va)	5
2015/C 089/07	Sag C-599/14 P: Appel iværksat den 19. december 2014 af Rådet for Den Europæiske Union til prøvelse af dom afsagt af Retten (Sjette Udvidede Afdeling) den 16. oktober 2014 i de forenede sager T-208/11 og T-508/11, Liberation Tigers of Tamil Eelam (LTTE) mod Rådet for Den Europæiske Union	6
2015/C 089/08	Sag C-601/14: Sag anlagt den 22. december 2014 — Europa-Kommissionen mod Den Italienske Republik.	7
2015/C 089/09	Sag C-604/14 P: Appel iværksat den 27. december 2014 af Alcoa Trasformazioni Srl til prøvelse af dom afsagt af Retten (Ottende Afdeling) den 16. oktober 2014 i sag T-177/10, Alcoa Trasformazioni mod Kommissionen.	8
2015/C 089/10	Sag C-606/14 P: Appel iværksat den 23. december 2014 af Portovesme Srl til prøvelse af dom afsagt af Retten (Ottende Afdeling) den 16. oktober 2014 i sag T-291/11, Portovesme mod Kommissionen.	9
2015/C 089/11	Sag C-608/14: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunalul Sibiu (Rumænien) den 23. december 2014 — Elena Delia Pondiche mod Statul român, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării	10
2015/C 089/12	Sag C-612/14: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Handelsgericht Wien (Østrig) den 29. december 2014 — Stephan Naumann mod Austrian Airlines AG	11
2015/C 089/13	Sag C-12/15: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Hoge Raad der Nederlanden (Nederlandene) den 14. januar 2015 — Universal Music International Holding BV mod Michael Tétéreault Schilling m.fl.	12
2015/C 089/14	Sag C-26/15 P: Appel iværksat den 22. januar 2015 af Kongeriget Spanien til prøvelse af dom afsagt af Retten (Ottende Afdeling) den 13. november 2014 i sag T-481/11, Spanien mod Kommissionen.	13
2015/C 089/15	Sag C-31/15 P: Appel iværksat den 27. januar 2015 af Photo USA Electronic Graphic, Inc. til prøvelse af dom afsagt af Retten (Tredje Afdeling) den 18. november 2014 i sag T-394/13, Photo USA Electronic Graphic, Inc. mod Rådet for Den Europæiske Union.	14
2015/C 089/16	Sag C-32/15 P: Appel iværksat den 28. januar 2015 af Electrabel SA og Dunamenti Erőmű Zrt til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Niende Afdeling) den 13. november 2014 i sag T-40/14, Electrabel SA og Dunamenti Erőmű Zrt mod Europa-Kommissionen.	15
 Retten		
2015/C 089/17	Sag T-341/12: Rettens dom af 28. januar 2015 — Evonik Degussa mod Kommissionen (Konkurrence — administrativ procedure — det europæiske marked for brintoverilte og perborat — offentliggørelse af en beslutning, der fastslår en overtrædelse af artikel 81 EF — afslag på begæring om fortrolig behandling af oplysninger meddelt Kommissionen i henhold til samarbejdsmeddelelsen — begrundelsespligt — fortrolighed — tjenestehemmelighed — berettiget forventning)	17

2015/C 089/18	Sag T-345/12: Rettens dom af 28. januar 2015 — Akzo Nobel m.fl. mod Kommissionen (Konkurrence — administrativ procedure — det europæiske marked for brintoverilte og perborat — offentliggørelse af en beslutning, der fastslår en overtrædelse af artikel 81 EF — afslag på begæring om fortrolig behandling af oplysninger meddelt Kommissionen i henhold til samarbejdsmeddelelsen — begrundelsespligt — fortrolighed — tjenestehemmelighed — berettiget forventning)	17
2015/C 089/19	Sag T-372/12: Rettens dom af 4. februar 2015 — El Corte Inglés mod KHIM — Apro Tech (APRO) (EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-ordmærket APRO — det ældre nationale figurmærke B-PRO by Boomerang, det ældre EF-ordmærke PRO MOUNTAIN og de ældre ansøgninger om EF-figur- og EF-ordmærkerne B PRO by Boomerang og PRO OUTDOOR — ikke risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009)	18
2015/C 089/20	Sag T-278/13: Rettens dom af 30. januar 2015 — Now Wireless mod KHIM — Starbucks (HK) (now) (EF-varemærker — fortabelsessag — EF-figurmærket now — reel brug af varemærket — artikel 51, stk. 1, litra a,) og artikel 51, stk. 2, i forordning (EF) nr. 207/2009)	19
2015/C 089/21	Sag T-374/13: Rettens dom af 4. februar 2015 — KSR mod KHIM–Lampenwelt (Moon) (EF-varemærker — ugyldighedssag — EF-ordmærket Moon — absolut ugyldighedsgrund — beskrivende karakter — mangel på fornødent særpræg — artikel 52, stk. 1, litra a), og artikel 7, stk. 1, litra b) og c), i forordning (EF) nr. 207/2009)	19
2015/C 089/22	Sag T-593/13: Rettens dom af 30. januar 2015 — Siemag Tecberg Group mod KHIM (Winder Controls) (EF-varemærker — ansøgning om EF-ordmærket Winder Controls — absolutte registreringshindringer — beskrivende karakter — mangel på fornødent særpræg — artikel 7, stk. 1, litra c) og b), og artikel 7, stk. 2, i forordning (EF) nr. 207/2009 — artikel 135a i Rettens procesreglement — begæring om retsmøde fremsat for tidligt i stævningen)	20
2015/C 089/23	Sag T-609/13: Rettens dom af 29. januar 2015 — Blackrock mod KHIM (SO WHAT DO I DO WITH MY MONEY) (EF-varemærker — ansøgning om EF-ordmærket SO WHAT DO I DO WITH MY MONEY — varemærke, som består af et reklameslogan — absolut registreringshindring — manglende fornødent særpræg — artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009)	21
2015/C 089/24	Sag T-655/13: Rettens dom af 28. januar 2015 — Enercon mod KHIM (fem nuancer af farven grøn) (EF-varemærker — ansøgning om EF-varemærket, der består af fem nuancer af farven grøn — absolut registreringshindring — fornødent særpræg — artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 — fornyet kvalificering af det ansøgte varemærke — artikel 43, stk. 2, i forordning nr. 207/2009)	21
2015/C 089/25	Sag T-665/13: Rettens dom af 29. januar 2015 — Zitro IP mod KHIM — Gamepoint (SPIN BINGO) (EF-varemærker — ansøgning om EF-figurmærket SPIN BINGO — ældre EF-ordmærke ZITRO SPIN BINGO — relativ registreringshindring — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009)	22

2015/C 089/26	Sag T-41/14: Rettens dom af 28. januar 2015 — Argo Development and Manufacturing mod KHIM — Clapbanner (gengivelse af reklameartikler) (EF-design — ugyldighedssag — registreret EF-design, der gengiver en reklameartikel — tidligere EF-design — ugyldighedsgrunde — nyhed — individuel karakter — informeret bruger — designerens grad af frihed — anderledes helhedsindtryk — artikel 4-6 og artikel 25, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 6/2002).	23
2015/C 089/27	Sag T-59/14: Rettens dom af 29. januar 2015 — Blackrock mod KHIM (INVESTING FOR A NEW WORLD) (EF-varemærker — ansøgning om EF-ordmærket INVESTING FOR A NEW WORLD — varemærke, som består af et reklameslogan — absolut registreringshindring — mangel på fornødent særpræg — artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009).	23
2015/C 089/28	Sag T-123/14: Rettens dom af 28. januar 2015 — BSH mod KHIM — Arçelik (AquaPerfect) (EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-ordmærket AquaPerfect — ældre EF-ordmærke waterPerfect — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009)	24
2015/C 089/29	Sag T-6/13: Rettens kendelse af 20. januar 2015 — NICO mod Rådet (Annulationssøgsmål — fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — restriktive foranstaltninger over for Iran — indefrysning af pengemidler — tidsfrist for sagsanlæg — udgangspunkt — åbenbart afvisningsgrundlag)	25
2015/C 089/30	Sag T-418/13: Rettens kendelse af 21. januar 2015 — Richter + Frenzel mod KHIM — Ferdinand Richter (Richter+Frenzel) (EF-varemærker — indsigelse — tilbagetagelse af indsigelsen — uforholdsmæssigt at træffe afgørelse)	25
2015/C 089/31	Sag T-488/13: Rettens kendelse af 22. januar 2015 — GEA Group mod KHIM (Engineering for a better world) (EF-varemærker — søgsmålsfrist — begyndelsestidspunkt — meddelelse af appelkammerets afgørelse pr. telefax — modtagelse af telefaxen — søgsmålet for sent anlagt — ingen force majeure eller omstændigheder, som ikke kunne forudses — åbenbart afvisningsgrundlag)	26
2015/C 089/32	Sag T-492/14: Rettens kendelse af 5. januar 2015 — La Perla mod KHIM — Alva Management (LA PERLA) (EF-varemærker — indsigelse — tilbagekaldelse af indsigelsen — uforholdsmæssigt at træffe afgørelse)	26
2015/C 089/33	Sag T-779/14: Sag anlagt den 26. november 2014 — Den Slovakiske Republik mod Kommissionen	27
2015/C 089/34	Sag T-782/14 P: Appel iværksat den 24. november 2014 af DF til prøvelse af Personalerettens dom af 1. oktober 2014 i sag F-91/13, DF mod Kommissionen	28
2015/C 089/35	Sag T-798/14: Sag anlagt den 5. december 2014 — DenizBank mod Rådet	29
2015/C 089/36	Sag T-817/14: Sag anlagt den 18. december 2014 — Zoofachhandel Züpke m.fl. mod Kommissionen	30

2015/C 089/37	Sag T-819/14: Sag anlagt den 16. december 2014 — Mezhdunaroden tsentar za izsledvane na maltsinstvata i kulturnite vzaimodeystvia mod Kommissionen	31
2015/C 089/38	Sag T-845/14: Sag anlagt den 24. december 2014 — August Brötje mod KHIM (HydroComfort).	32
2015/C 089/39	Sag T-9/15: Sag anlagt den 9. januar 2015 — Ball Europe mod KHIM — Crown Hellas Can	32
2015/C 089/40	Sag T-19/15: Sag anlagt den 16. januar 2015 — Gómez Echevarría mod KHIM — M and M Direct (wax by Yuli's).	33
2015/C 089/41	Sag T-20/15: Sag anlagt den 14. januar 2015 — Henkell & Co. Sektkellerei mod KHIM — Ciacci Piccolomini d'Aragona di Bianchini (PICCOLOMINI).	34
2015/C 089/42	Sag T-24/15: Sag anlagt den 19. januar 2015 — NICO mod Rådet.	35
2015/C 089/43	Sag T-30/15: Sag anlagt den 20. januar 2015 — Infinite Cycle Works mod KHIM — Chance Good Ent. (INFINITY)	36
2015/C 089/44	Sag T-32/15: Sag anlagt den 22. januar 2015 — GRE mod KHIM (Mark1).	37
2015/C 089/45	Sag T-33/15: Sag anlagt den 26. januar 2015 — Grupo Bimbo mod KHIM (BIMBO).	37
2015/C 089/46	Sag T-34/15: Sag anlagt den 22. januar 2015 — Wolf Oil mod KHIM — SCT Lubricants (CHEMPIOIL)	38
2015/C 089/47	Sag T-35/15: Sag anlagt den 14. januar 2015 — Alkarim for Trade and Industry mod Rådet	39
2015/C 089/48	Sag T-36/15: Sag anlagt den 23. januar 2015 — Hispasat mod Kommissionen.	40
2015/C 089/49	Sag T-37/15: Sag anlagt den 23. januar 2015 — Abertis Telecom Terrestre mod Europa-Kommissionen	41
2015/C 089/50	Sag T-38/15: Sag anlagt den 23. januar 2015 — Telecom Castilla-La Mancha mod Kommissionen.	41
2015/C 089/51	Sag T-40/15: Sag anlagt den 27. januar 2015 — ASPLA og Armando Álvarez mod Den Europæiske Unions Domstol.	42
2015/C 089/52	Sag T-43/15: Sag anlagt den 28. januar 2015 — CRM mod Kommissionen	43
2015/C 089/53	Sag T-702/14: Rettens kendelse af 27. januar 2015 — Hamas mod Rådet	44

Retten for EU-Personalesager

2015/C 089/54	Forenede sager F-1/14 og F-48/14: Personalerettens dom (Anden Afdeling) af 22. januar 2015 — Kakol mod Kommissionen (Personalesag — udvælgelsesprøver — almindelig udvælgelsesprøve EPSO/AD/177/10 — betingelser for deltagelse — afslag på deltagelse — manglende begrundelse — tilladelse til at deltage i en tidligere tilsvarende udvælgelsesprøve — specifik begrundelsespligt — annullationssøgsmål — erstatningsøgsmål)	45
---------------	--	----

2015/C 089/55	Sag F-139/14: Sag anlagt den 17. december 2014 — ZZ mod Parlamentet	46
2015/C 089/56	Sag F-141/14: Sag anlagt den 24. december 2014 — ZZ mod Kommissionen	46
2015/C 089/57	Sag F-7/15: Sag anlagt den 21. januar 2015 — ZZ m.fl. mod Kommissionen.	47
2015/C 089/58	Sag F-8/15: Sag anlagt den 23. januar 2015 — ZZ og ZZ mod Kommissionen	48
2015/C 089/59	Sag F-10/15: Sag anlagt den 23. januar 2015 — ZZ m.fl. mod Kommissionen.	48
2015/C 089/60	Sag F-11/15: Sag anlagt den 26. januar 2015 — ZZ mod Kommissionen	49
2015/C 089/61	Sag F-12/15: Sag anlagt den 26. januar 2015 — ZZ mod Kommissionen	49
2015/C 089/62	Sag F-13/15: Sag anlagt den 26. januar 2015 — ZZ m.fl. mod Kommissionen.	50
2015/C 089/63	Sag F-14/15: Sag anlagt den 26. januar 2015 — ZZ m.fl. mod Kommissionen.	50

IV

(Oplysninger)

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER,
KONTORER OG AGENTURER

DEN EUROPÆISKE UNIONS DOMSTOL

Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i *Den Europæiske Unions Tidende*
(2015/C 089/01)

Seneste offentliggørelse

EUT C 81 af 9.3.2015

Liste over tidligere offentliggørelser

EUT C 73 af 2.3.2015

EUT C 65 af 23.2.2015

EUT C 56 af 16.2.2015

EUT C 46 af 9.2.2015

EUT C 34 af 2.2.2015

EUT C 26 af 26.1.2015

Teksterne er tilgængelige på:
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Øvrige meddelelser)

RETSLIGE PROCEDURER

DOMSTOLEN

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Augstākā tiesa (Letland) den 5. december 2014 —
Rūdolfs Meroni mod Recoletos Limited**

(Sag C-559/14)

(2015/C 089/02)

Processprog: lettisk

Den forelæggende ret

Augstākā tiesa

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Rūdolfs Meroni

Sagsøgt: Recoletos Limited

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal Bruxelles I-forordningens artikel 34, nr. 1), fortolkes således, at en tilsidesættelse af rettigheder, der tilkommer personer, som ikke er parter i hovedsagen, inden for rammerne af en sag om anerkendelse af en udenlandsk retsafgørelse kan udgøre en grund til at anvende klausulen om grundlæggende retsprincipper i den nævnte artikel 34, nr. 1), og afslå at anerkende den udenlandske afgørelse, for så vidt som den berører personer, som ikke er parter i hovedsagen?
- 2) Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende, skal chartrets artikel 47 da fortolkes således, at principperne om en retfærdig rettergang, som er forankret heri, tillader, at der i en sag vedrørende iværksættelse af foreløbige, sikrende retsmidler foretages en begrænsning af de ejendomsrettigheder, der tilkommer en person, som ikke har været part i sagen, når det er foreskrevet, at enhver, som berøres af afgørelsen om foreløbige, sikrende retsmidler, til enhver tid har ret til at indgive begæring til retten om ændring eller ophævelse af afgørelsen, og at det overlades til sagsøgerne at forkynde afgørelsen for de berørte personer?

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Sąd Najwyższy (Polen) den 11. december 2014 —
PGE Górnictwo i Energetyka Konwencjonalna SA mod Prezes Urzędu Regulacji Energetyki**

(Sag C-574/14)

(2015/C 089/03)

Processprog: polsk

Den forelæggende ret

Sąd Najwyższy

Parter i hovedsagen

Sagsøger: PGE Górnictwo i Energetyka Konwencyjna SA

Sagsøgt: Prezes Urzędu Regulacji Energetyki

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 107 [TEUF], sammenholdt med artikel 4, stk. 3, [TEU] og artikel 4, stk. 2, i Kommissionens beslutning af 25. september 2007 ⁽¹⁾, fortolkes således, at den nationale ret, hvis Europa-Kommissionen har kvalificeret en statsstøtte som værende forenelig med det indre marked, ikke har kompetence til at undersøge, om de nationale bestemmelser, der er blevet anset for tilladt statsstøtte, er i overensstemmelse med antagelserne i meddelelsen om analysemetoden for statsstøtte i forbindelse med strandede omkostninger (herefter »metoden til analyse af strandede omkostninger«)?
- 2) Skal artikel 107 [TEUF], sammenholdt med artikel 4, stk. 3, [TEU] og artikel 4, stk. 1 og 2, i Europa-Kommissionens beslutning af 25. september 2007, set i lyset af punkt 3.3 og 4.2 i metoden til analyse af strandede omkostninger fortolkes således, at den årlige korrektion af de strandede omkostninger vedrørende producenter, der indgår i en koncern, i forbindelse med gennemførelsen af et statsligt støtteprogram, som Europa-Kommissionen har anset for foreneligt med det indre marked, baseres på den antagelse, at det alene er producentens tilhørsforhold til koncernen i henhold til angivelserne i bilagene til den af Europa-Kommissionen vurderede retsakt, der er afgørende, eller skal det i hvert enkelt år, hvori der foretages en korrektion af de strandede omkostninger, undersøges, om støttemodtageren i henhold til det statslige støtteprogram, der er forbundet med de strandede omkostninger, i denne periode rent faktisk tilhører den samme koncern som de øvrige producenter, der er omfattet af støtteprogrammet?

⁽¹⁾ Kommissionens beslutning 2009/287/EF af 25.9.2007 om Polens statsstøtte i forbindelse med langsigtede elkøbsaftaler og Polens påtænkte statsstøtte som kompensation for frivillig ophævelse af langsigtede elkøbsaftaler (meddelt under nummer K(2007) 4319) (EUT L 83, s. 1).

Appel iværksat den 11. december 2014 af Brandconcern BV til prøvelse af dom afsagt af Retten (Første Afdeling) den 30. september 2014 i sag T-51/12 — Scooters India Ltd mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

(Sag C-577/14 P)

(2015/C 089/04)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Brandconcern BV (ved Rechtsanwälte A. von Mühlendahl og H. Hartwig, samt avvocati G. Casucci og N. Ferretti)

Andre parter i appelsagen: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) og Scooters India Ltd

Appellantens påstande

- Den appellerede dom, der blev afsagt af Retten den 30. september 2014, ophæves, og Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes i det af Scooters India Ltd anlagte søgsmål til prøvelse af den anfægtede afgørelse, der blev truffet af appelkammeret den 1. december 2011 i sag R 2312/2010-1.
- Subsidiært ophæves den appellerede dom, for så vidt som denne annullerede den anfægtede afgørelse, idet den gav afslag på Scooters India Ltd's klage angående »køretøjer; befordringsmidler til brug på land, i luften eller i vandet«

— Harmoniseringskontoret og Scooters India Ltd tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanten har til støtte for appellen fremført to anbringender henholdsvis om tilsidesættelse af artikel 50, stk. 1, litra a), i Rådets forordning (EF) nr. 207/2009⁽¹⁾ af 26. februar 2009 om EF-varemærker, og om Rettens tilsidesættelse af processuelle regler ved ikke at forkaste Scooters India Ltd's påstand om annullation, for så vidt som denne fandtes ubegrundet.

Scooters India Limited er indehaver af EF-varemærket LAMBRETTA, som bl.a. er registreret for »køretøjer; befordringsmidler til brug på land, i luften eller i vandet« i klasse 12 i Nice-arrangementet. Appellanten anlagde sag med henblik på, at varemærket blev erklæret fortabt bl.a. for varer i klasse 12 på grundlag af artikel 50, stk. 1, litra a), i forordning nr. 207/2009 som følge af manglende reel brug. Harmoniseringskontorets annullationsafdeling gav medhold i denne begæring. Første Appellationskammer ved Harmoniseringskontoret gav afslag på den af Scooters India Ltd indbragte klage som ubegrundet. Ved den appellerede dom annullerede Retten den anfægtede afgørelse truffet af Første Appellationskammer ved Harmoniseringskontoret. Retten fastslog, at Harmoniseringskontoret af hensyn til retssikkerheden var forpligtet til at tage varerne i klasse 12, for hvilke der var påberåbt reel brug, i betragtning, selv om disse varer ikke var omfattet af definitionen af de varer, som varemærket var registreret for.

Appellanten har anført, at Retten begik en retlig fejl ved at kræve, at Harmoniseringskontoret skulle tage hensyn til den reelle brug af varemærket LAMBRETTA, som blev hævdet for visse varer, såsom reservedele, selv om disse varer ikke er omfattet af den definition af varer, som varemærket LAMBRETTA er registreret for i klasse 12. Appellanten har anført, at i henhold til en korrekt fortolkning af artikel 50, stk. 1, litra a), i forordning nr. 207/2009 kan kun brug af varer, der falder inden for definitionen af de oplysninger, der afgivet i forbindelse med registreringen, tages i betragtning. Appellanten har anført, at Retten havde pligt til at anvende Domstolens dom i sag C-307/10, Chartered Institute of Patent Attorneys (IP TRANSLATOR).

Appellanten har derfor nedlagt påstand om, at den appellerede dom ophæves, og at påstanden om annullation af appelkammerets anfægtede afgørelse forkastes.

Appellanten har desuden subsidiært gjort gældende, at selv hvis det antages, at Harmoniseringskontoret havde pligt til at tage hensyn til varerne i klasse 12, for hvilke der var påberåbt reel brug, har Retten begået en processuel fejl ved at annullere den anfægtede afgørelse uden nogen begrænsning. Efter Rettens konstatering i den appellerede dom af, at indehaveren af varemærket LAMBRETTA ikke havde bevist reel brug af varemærket for nogen af de varer, som det er registreret for (men Harmoniseringskontoret var ikke desto mindre forpligtet til at tage hensyn til brugen i forhold til de andre varer i den samme klasse), havde Retten pligt til at stadfæste den anfægtede afgørelse i det omfang, appelkammeret ikke havde konstateret nogen reel brug af varemærket for de varer, som det er registreret for.

⁽¹⁾ EUT L 78, s. 1

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesgerichtshof (Tyskland) den 17. december 2014 — Patrick Breyer mod Bundesrepublik Deutschland

(Sag C-582/14)

(2015/C 089/05)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesgerichtshof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Patrick Breyer

Sagsøgt: Bundesrepublik Deutschland

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 2, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger⁽¹⁾ — databeskyttelsesdirektivet — fortolkes således, at en internetprotokol-adresse (IP-adresse), som en tjenesteudbyder lagrer i forbindelse med en søgning på dennes websted, allerede udgør en personoplysning for tjenesteudbyderens vedkommende, hvis en tredjemand (her: internetudbyder) råder over den yderligere viden, der kræves for at kunne identificere den pågældende person?
- 2) Er databeskyttelsesdirektivets artikel 7, litra f), til hinder for en bestemmelse i national ret, hvorefter internetudbyderen kun må indsamle og anvende personoplysninger om en bruger uden samtykke fra denne, i det omfang dette er nødvendigt for at kunne afregne og give den pågældende bruger adgang til konkret at benytte telekommunikationstjenesten, og hvorefter formålet om at sikre telekommunikationstjenestens generelle funktionsdygtighed ikke kan begrunde, at personoplysningerne anvendes, også efter at brugeren har afsluttet sin konkrete søgning på webstedet?

⁽¹⁾ EFT L 281, s. 31.

Appel iværksat den 22. december 2014 af Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) til prøvelse af dom afsagt af Retten (Sjette Afdeling) den 24. oktober 2014 i sag T-543/12, Grau Ferrer mod KHIM — Rubio Ferrer (Bugui Va)

(Sag C-597/14 P)

(2015/C 089/06)

Processprog: spansk

Parter

Appellant: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (ved S. Palmero Cabezas og A. Folliard-Monguiral, som befuldmægtigede)

De andre parter i appelsagen: Xavier Grau Ferrer, Juan Cándido Rubio Ferrer og Alberto Rubio Ferrer

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Den appellerede dom ophæves.
- Der afsiges en ny materiel dom, hvorved der gives afslag på klagen over den anfægtede afgørelse, eller sagen hjemvises til Retten.
- Sagsøgeren for Retten tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender og væsentligste argumenter

1. Retten har tilsidesat artikel 76, stk. 2, i forordning nr. 40/94⁽¹⁾ og regel 50, stk. 1, tredje afsnit, i forordning nr. 2868/95⁽²⁾, idet den på grundlag af et ukorrekt skøn fandt, at disse bestemmelser skulle finde anvendelse i nærværende sag.

2. Retten har tilsidesat artikel 76, stk. 2, i forordning nr. 40/94 og regel 50 stk. 1, tredje afsnit, i forordning nr. 2868/95, idet den baserede sig på en ukorrekt fortolkning af rækkevidden af den skønsbeføjelse, der følger af disse bestemmelser. Nærmere bestemt, da Retten fandt, at appelkammeret har en sådan skønsbeføjelse, uafhængigt af om de beviser, der fremlægges for dette for første gang er supplerende beviser. Det er spørgsmålet, om den skønsbeføjelse, som artikel 76, stk. 2, i forordning nr. 40/94 og regel 50, stk. 1, tredje afsnit, i forordning nr. 2868/95 tildeler appelkammeret, foreligger under alle omstændigheder, herunder når de beviser, der er fremlagt for appelkammeret uden for fristen, er nye, hvilket er et retligt spørgsmål, som Retten må afklare.
3. Retten har anvendt artikel 15, stk. 1, andet afsnit, litra a), i forordning nr. 40/94 ukorrekt, idet den konkluderede, at det ældre EF-varemærke er blevet anvendt i en form, der afviger ved enkeltheder, som ikke forandrer varemærkets særpræg, således som det er blevet registreret.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 40/94 af 20.12.1993 om EF-varemærker (EFT 1994, L 11, s. 1) som ændret [erstattet af Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 af 26.2.2009 om EF-varemærker (EUT L 78, s. 1)]

⁽²⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 2868/95 af 13.12.1995 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 40/94 om EF-varemærker (EFT L 303, s. 1).

Appel iværksat den 19. december 2014 af Rådet for Den Europæiske Union til prøvelse af dom afsagt af Retten (Sjette Udvidede Afdeling) den 16. oktober 2014 i de forenede sager T-208/11 og T-508/11, Liberation Tigers of Tamil Eelam (LTTE) mod Rådet for Den Europæiske Union

(Sag C-599/14 P)

(2015/C 089/07)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Rådet for Den Europæiske Union (ved B. Driessen, E. Finnegan og G. Etienne, som befuldmægtigede)

De andre parter i appelsagen: Liberation Tigers of Tamil Eelam (LTTE), Kongeriget Nederlandene, Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland og Europa-Kommissionen

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Den appellerede dom ophæves.
- Domstolen træffer endelig afgørelse vedrørende de spørgsmål, der er genstand for denne appel, og appellanten frifindes.
- Sagsøgeren i de forenede sager T-208/11 og T-508/11 tilpligtes at betale Rådet for Den Europæiske Unions omkostninger i forbindelse med den sag og den foreliggende appelsag.

Anbringender og væsentligste argumenter

I den appellerede dom annullerede Retten LTTE's opførelse på listen alene af grunde, der vedrører proceduren for vedtagelse heraf. Rådet har gjort gældende, at Retten har begået følgende fejl:

Første anbringende: Retten fastslog fejlagtigt, at Rådet i begrundelsen skal bevise, at det har kontrolleret, at den aktivitet, som den myndighed, der foretager opførelse på listen i et tredjeland, sker med tilstrækkelige beskyttelsesforanstaltninger. Selv om Rådet anerkender, at den kompetente myndigheds aktivitet i et tredjeland skal være omfattet af lov eller praksis, der overholder de berørtes grundlæggende rettigheder, har Rådet anført, at Retten har begået en retlig fejl ved at kræve, at disse oplysninger skal indgå i begrundelsen.

Andet anbringende: Retten har begået en retlig fejl i sin vurdering af Rådets brug af offentligt tilgængelige oplysninger. Det var desuden forkert af Retten at afvise Rådets brug af oplysninger, der hidrører fra åbne kilder. Retten har endvidere begået en fejl ved at fastslå, at Rådet skulle have bedt en kompetent myndighed om at undersøge de presseartikler, som begrundelsen henviste til. Endelig har Retten begået en fejl ved at fastslå, at dens afvisning af at lade Rådet henvide til oplysninger, der hidrører fra åbne kilder, skulle resultere i annullation af den appellerede afgørelse.

Tredje anbringende: Retten har begået en fejl ved ikke at fastslå, at opførelsen på listen kunne ske på grundlag af 2001 UK Proscription Order. Ud over at Rettens fortolkning savner lovhjemmel, medfører den også, at en enhed ville kunne hindre opførelsen heraf på listen i henhold til fælles holdning 2001/931 ved at nægte at bestride dets opførelse på listen eller forbud i den medlemsstat, hvor afgørelsen i henhold til artikel 1, stk. 4, i fælles holdning 2001/931 kommer fra. Desuden er Rettens argumentation ikke forenelig med Kadi II-dommen.

Sag anlagt den 22. december 2014 — Europa-Kommissionen mod Den Italienske Republik

(Sag C-601/14)

(2015/C 089/08)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved E. Traversa og F. Moro, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Den Italienske Republik

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Den Italienske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 12, stk. 2, i direktiv 2004/80/EF⁽¹⁾, idet den ikke har truffet alle de foranstaltninger, der er nødvendige til at sikre, at der forefindes en ordning for erstatning til ofre for alle forsætlige voldsforbrydelser begået på dens eget område.

- Den Italienske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

For at lette adgangen til en passende erstatning til ofre for forbrydelser i hele Den Europæiske Union i grænseoverskridende situationer indfører direktiv 2004/80/EF en ordning for samarbejde mellem de nationale myndigheder. Ordningen bygger på de enkelte medlemsstaters ordninger for erstatning til ofre for forsætlige voldsforbrydelser, der er begået på deres eget område. Med henblik på at sikre anvendelsen af denne samarbejdsordning kræver direktivets artikel 12, stk. 2, at medlemsstaterne har, eller at de indfører en ordning for erstatning til ofre for forsætlige voldsforbrydelser begået på deres eget område, som garanterer en rimelig og passende erstatning til ofre. Denne forpligtelse forstås således, at den omfatter alle forsætlige voldsforbrydelser og ikke alene visse af dem.

I den italienske lovgivning er der fastsat en national ordning for erstatning til ofre for forsætlige voldsforbrydelser, der består af en række særlove om erstatning i tilfælde af bestemte forsætlige voldsforbrydelser, men den indeholder ikke nogen generel erstatningsordning, der omfatter samtlige ofre for de forbrydelser, der i den italienske straffelov er opført og kvalificeret som forsætlige voldsforbrydelser. Navnlig indeholder den italienske ordning ikke en erstatningsordning for de forsætlige voldsforbrydelser i forbindelse med såkaldt »almindelige kriminalitet«, der ikke er reguleret i speciallove.

Det skal følgelig fastslås, at Den Italienske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 12, stk. 2, i direktiv 2004/80/EF.

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2004/80/EF af 29.4.2004 om erstatning til ofre for forbrydelser (EUT L 261, s. 15).

Appel iværksat den 27. december 2014 af Alcoa Trasformazioni Srl til prøvelse af dom afsagt af Retten (Ottende Afdeling) den 16. oktober 2014 i sag T-177/10, Alcoa Trasformazioni mod Kommissionen

(Sag C-604/14 P)

(2015/C 089/09)

Processprog: italiensk

Parter

Appellant: Alcoa Trasformazioni Srl (ved advocaat O.W. Brouwer, og avvocati T. Salonico og M. Siragusa)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Den appellerede doms præmis 50, 81-90 og 92 ophæves og følgelig ophæves den appellerede dom i sin helhed.
- Domstolen træffer endelig afgørelse i sagen, idet den anfægtede beslutning annulleres, og
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger for begge instanser.

Anbringender og væsentligste argumenter

Sagsøgeren har gjort gældende, at den appellerede dom er fejlagtig og følgelig skal ophæves af følgende grunde:

1. Grov forvanskning af beviser i forhold til beslutningens fejlagtige konklusion, der blev stadfæstet af Retten, om, at foranstaltningen i det væsentlige ændrede den Alumix-takst, der blev indført ved 1995-dekretet, og følgelig foreligger der tilsidesættelse af artikel 107, stk. 1, TEUF og af retssikkerhedsprincippet. Retten foretog i den appellerede doms præmis 81-83 en fejlagtig fortolkning af de bestemmelser, der finder anvendelse på den foreliggende sag, og navnlig af artikel 15.2 i beslutning nr. 204/99 fra Autorità per l'Energia Elettrica e il Gas, som klart og utvetydigt selv efter indførelsen af en kompensation viser, at Alumix-taksten ikke er blevet ændret indholdsmæssigt hverken i forhold til nettoprisen på den af Alcoa betalte elektricitet eller i forhold til finansieringen af den ordning, der sikrede Alcoa denne leveringspris.

2. Tilsidesættelse af artikel 107, stk. 1, TEUF, dommen er afsagt i strid med de domme, der blev afsagt i sag T-332/06 og C-194/09 P og grov forvanskning af det første anbringende, litra b), der blev fremsat af Alcoa vedrørende Kommissionens konklusion om, at det ikke var fornødent at foretage en økonomisk analyse for at godtgøre, at den pågældende foranstaltning gav appellanten en økonomisk fordel. Rettens dom er fejlagtig, for så vidt som i) den modsiger tidligere afgørelser om samme spørgsmål (T-332/06 og C-194/09 P), ii) den ved at anvende artikel 107, stk. 1, TEUF sammenblander to kriterier, der begge er nødvendige for, at der kan foreligge statsstøtte, ved at fastslå, at der forelå statsstøtte alene som følge af, at der forelå anvendelse af statsmidler, iii) den ikke er passende begrundet ved ikke at anføre, at Kommissionen med urette havde fastslået, at foranstaltningen gav Alcoa en fordel og således ikke havde foretaget en passende økonomisk analyse for i givet fald at vurdere værdien af denne fordel.
3. En procedurefejl som følge af en urigtig gengivelse og forvanskning af Alcoas andet anbringende og følgelig undladelse af at træffe afgørelse og give en passende begrundelse fra Rettens side. Retten udtalte sig med urette om et punkt, som Alcoa ikke havde rejst i stævningen i første instans, mens den fuldstændigt undlod at træffe afgørelse vedrørende et af selskabet rejst væsentligt punkt, nemlig, selv hvis antages, at en økonomisk fordel er påvist, at den metode, som Kommissionen anvendte til at bedømme værdien af denne fordel, var fejlagtig og førte til en overvurdering af det beløb, der skulle tilbagebetales.

**Appel iværksat den 23. december 2014 af Portovesme Srl til prøvelse af dom afsagt af Retten
(Ottende Afdeling) den 16. oktober 2014 i sag T-291/11, Portovesme mod Kommissionen**

(Sag C-606/14 P)

(2015/C 089/10)

Processprog: italiensk

Parter

Appellant: Portovesme Srl (ved advocati G. Dore, M. Liberati, A. Vinci og F. Ciulli)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Den appellerede dom ophæves og følgelig annulleres den anfægtede afgørelse, idet der gives medhold i påstandene i stævningen i første instans (med udeladelse af følgende sætning: »i det omfang, det anses for rimeligt« i påstandenes punkt 1).
- Subsidiært tages appellen til følge, og sagen hjemvises til Retten til fornyet behandling i første instans, idet de anbringender, der er gjort gældende for denne instans, opretholdes.
- Kommissionen betaler de omkostninger, der er afholdt for de to retsinstanser.

Anbringender og væsentligste argumenter

Til støtte for denne appelsag har appellanten fremsat syv forskellige annullationsanbringender:

1. Med det første anbringende har appellanten anfægtet den appellerede dom, idet der foreligger en fejlagtig bedømmelse af princippet om rimelig sagsbehandlingstid og af princippet om beskyttelse af den berettigede forventning for så vidt angår den del af den anfægtede afgørelse, der fastsatte en tilbagebetaling af den udbetalte støtte.
2. Med det andet anbringende har appellanten gjort gældende, at den appellerede dom er retsstridig og skal ophæves som følge af en manglende begrundelse fra Rettens side, for så vidt som den fastslog, at den anfægtede afgørelse ikke tilsidesætter princippet om forvaltningens omhu og objektivitet.
3. Med det tredje anbringende har appellanten gjort gældende, at Retten har tilsidesat artikel 19 TEU i den del af afgørelsen, hvor den gav sin egen fortolkning af den nationale lovgivning, som stred mod ordlyden i klar strid med grænserne for dens kompetence.
4. Med det fjerde anbringende har appellanten anfægtet den fejlagtige vurdering fra Rettens side af den påståede forskelsbehandling i forhold til den anden operatør (Alcoa-Alumix) vedrørende en tilsvarende støtteforanstaltning samt tilsidesættelse af artikel 108 TEUF, for så vidt som statsstøtten skulle have været behandlet som »eksisterende«.
5. Med det femte anbringende har appellanten gjort gældende, at der foreligger tilsidesættelse af artikel 107, stk. 1, TEUF, for så vidt som den anfægtede foranstaltning i modsætning til det af Retten fastslåede ikke udgør en uberettiget fordel eller indvirkede på medlemsstaternes samhandel.
6. Med det sjette anbringende har appellanten gjort gældende, at der foreligger en undladt/utilstrækkelig/fejlagtig bedømmelse fra Rettens side af klagepunktet om foranstaltningens selektive karakter.
7. Med det syvende og sidste anbringende har appellanten gjort gældende, at Retten har tilsidesat artikel 174 TEUF og artikel 107, stk. 3, TEUF, for så vidt som kompensationsforanstaltningen for det første er sammenhængende med sociale samhørighedspolitikker for ø-regionerne uden infrastruktur, og for det andet er i overensstemmelse med undtagelserne i den nævnte artikel 107 TEUF.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunalul Sibiu (Rumænien) den 23. december 2014 — Elena Delia Pondiche mod Statul român, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării

(Sag C-608/14)

(2015/C 089/11)

Processprog: rumænsk

Den forelæggende ret

Tribunalul Sibiu

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Elena Delia Pondiche

Sagsøgt: Statul român, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal den sociale beskyttelse, barnets rettigheder, ligebehandlingsprincippet og princippet om forbud mod forskelsbehandling, der i EU-retten er sikret ved artikel 6 i Traktaten om Den Europæiske Union, artikel 20, artikel 21, stk. 1, artikel 24, stk. 1 og 2, artikel 34 og 52 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, artikel 3, stk. 1, litra b), og artikel 4 i forordning (EF) nr. 883/2004⁽¹⁾ om koordinering af de sociale sikringsordninger, fortolkes således, at de er til hinder for nationale bestemmelser, der uden nogen objektiv og rimelig begrundelse begrænser bidrag til børns underhold på grundlag af datoen for barnets fødsel og ikke på grundlag af datoen for undfangelsen, selv om et undfanget barn, såfremt det fødes levende og er levedygtigt, anses for at eksistere?
- 2) Indfører lovdekret nr. 111/2010 en foranstaltning, der indebærer forskelsbehandling af personer, som befinder sig i identiske situationer, dvs. børn, som er undfanget og født inden den 31. december 2010, og børn, som er undfanget inden den 31. december 2010 og født efter denne dato?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 883/2004 af 29.4.2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger (Tekst af relevans for EØS og for Schweiz) (EUT L 166, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Handelsgericht Wien (Østrig) den 29. december 2014 — Stephan Naumann mod Austrian Airlines AG

(Sag C-612/14)

(2015/C 089/12)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Handelsgericht Wien

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Stephan Naumann

Sagsøgt: Austrian Airlines AG

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal kompensationsretten, som fastsat i artikel 7 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 261/2004 af 11. februar 2004⁽¹⁾, fortolkes således, at det drejer sig om et standardiseret kompensationskrav eller om en konventionalbod eller et erstatningskrav med karakter af straf (»punitive damage«) eller et krav, der følger af et opfyldelsesansvar og et ansvar for mangler, eller om en ret sui generis?
- 2) Skal det i artikel 12, stk. 1, andet punktum, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 261/2004 af 11. februar 2004 fastsatte fradrag af kompensationen fortolkes således, at det kun finder anvendelse på et yderligere kompensationskrav, som passageren har over for det transporterende luftfartsselskab, eller tillige på et yderligere kompensationskrav, som passageren har over for rejsearrangøren?
- 3) Skal den yderligere kompensation, som passageren har i henhold til artikel 12 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 261/2004 af 11. februar 2004, fortolkes således, at den også omfatter en ret efter nationale regler til nedsættelse af prisen (på grundlag af ansvar for mangler) i tilfælde af en flyforsinkelse?

- 4) Kan en ret til nedsættelse af prisen (på grundlag af ansvar for mangler) og/eller en ret til erstatning, som rejsearrangøren efter nationale regler har givet passageren som kompensation for en flyforsinkelse, fratrækkes i en kompensationsret, som det transporterende luftfartsselskab i henhold til artikel 7 (Kompensationsret) i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 261/2004 af 11. februar 2004 skal give som kompensation for samme forsinkelse (artikel 12)?
- 5) For så vidt et fradrag er muligt: Kan luftfartsselskabet altid foretage et sådant fradrag eller afhænger dette af, i hvilket omfang de nationale regler tillader fradraget, eller retten anser det for rimeligt?
- 6) For så vidt nationale regler er relevante, eller retten skal træffe en skønmæssig afgørelse: Skal der ved betalingen af en kompensation i henhold til forordningens artikel 7 kun kompenseres for de gener og det tab af tid, som passageren har lidt som følge af forsinkelsen, eller også for materielle skader?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 261/2004 af 11.2.2004 om fælles bestemmelser om kompensation og bistand til luftfartspassagerer ved boardingafvisning og ved aflysning eller lange forsinkelser og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 295/91 (EUT L 46, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Hoge Raad der Nederlanden (Nederlandene) den 14. januar 2015 — Universal Music International Holding BV mod Michael Tétréault Schilling m.fl.

(Sag C-12/15)

(2015/C 089/13)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Hoge Raad der Nederlanden

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Universal Music International Holding BV

Sagsøgt: Michael Tétréault Schilling, Irwin Schwartz og Josef Brož

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 5, nr. 3), i forordning (EF) nr. 44/2001 ⁽¹⁾ fortolkes således, at »det sted, hvor skadetilføjelsen er foregået« kan anses for at være det sted i en medlemsstat, hvor skaden er indtrådt, når skaden udelukkende består i et formuetab, der er en direkte følge af en ansvarspådragende handling uden for kontrakt, der er foretaget i en anden medlemsstat?
- 2) Såfremt spørgsmål 1 besvares bekræftende:
 - (a) På grundlag af hvilket kriterium eller ud fra hvilke synspunkter skal de nationale retter ved deres bedømmelse af, om de er kompetente i henhold til artikel 5, nr. 3), forordning (EF) nr. 44/2001, afgøre, om der i det foreliggende tilfælde er tale om et formuetab, der er en følge af en ansvarspådragende handling uden for kontrakt (»initialt formuetab« eller »direkte formuetab«), eller om et formuetab, der er en »følge« af en andetsteds indtrådt førsteskade henholdsvis en skade, der flyder af en andetsteds indtrådt skade (»følgeskade« eller »afledt formuetab«)?

- (b) På grundlag af hvilket kriterium eller ud fra hvilke synspunkter, skal en national ret ved sin bedømmelse af, om den er kompetent i henhold til artikel 5, nr. 3), i forordning (EF) nr. 44/2001, afgøre, på hvilket sted formuetabet — det være sig et direkte eller et afledt formuetab — i det foreliggende tilfælde er indtrådt eller må anses for at være indtrådt?
- 3) Såfremt spørgsmål 1 besvares bekræftende, skal forordning (EF) nr. 44/2001 da fortolkes således, at en national ret, som skal afgøre, om den [org. s. 27] i det foreliggende tilfælde er kompetent i henhold til forordningen, ved sin bedømmelse er forpligtet til at gå ud fra de i denne sammenhæng relevante anbringender fra sagsøgeren, henholdsvis appellanten, eller skal den også tage hensyn til, hvad de indstævnte har anført for at bestride disse anbringender?

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22.12.2000 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område (EFT L 12 af 16.1.2001, s. 1).

**Appel iværksat den 22. januar 2015 af Kongeriget Spanien til prøvelse af dom afsagt af Retten
(Ottende Afdeling) den 13. november 2014 i sag T-481/11, Spanien mod Kommissionen**

(Sag C-26/15 P)

(2015/C 089/14)

Processprog: spansk

Parter

Appellant: Kongeriget Spanien (ved A. Rubio González, som befuldmægtiget)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Appellen tiltrædes, og dommen afsagt af Retten den 13. november 2014 i sag T-481/11, Spanien mod Kommissionen, ophæves.
- Bilag I, afsnit 2, punkt VI D, femte led, i Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 543/2011 af 7. juni 2011 om nærmere bestemmelser for anvendelsen af Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 for så vidt angår frugt og grøntsager og forarbejdede frugter og grøntsager ⁽¹⁾ annulleres.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringender og væsentligste argumenter

Retlig fejl hvad angår omfanget af begrundelsespligten. De årsager, som Retten har lagt til grund, har ikke den nødvendige klarhed og utvetydighed, som en forordnings begrundelse skal have for at opfylde kravene i henhold til artikel 296 TEUF. Retten har faktisk udfyldt begrundelsesmanglerne i den anfægtede forordning og erstattet den anfægtede retsakts begrundelse med sin egen.

Retlig fejl hvad angår overholdelsen af ligebehandlingsprincippet. Rettens argumentation herom er ikke støttet på kriterier, der er egnede til at foretage sammenligningen. Retten har støttet sin argumentation på et angiveligt åbenbart faktisk forhold, som er uden faktisk og videnskabelig støtte, ved f.eks. at sammenligne frugt med tyk skræl med frugter med fin skræl og inkludere citrusfrugter under den første kategori.

Retlig fejl hvad angår domstolsprøvelsen af proportionalitetsprincippet. Rettens prøvelse af proportionaliteten af en begrænsning af handelen med varer, som er pålagt af en institution, skal foretages i betragtning af Kommissionens vide skøn. Retten har imidlertid ikke udøvet denne retslige prøvelse i overensstemmelse med Tetra Laval-dommen ⁽²⁾. Den har dels ikke foretaget en passende prøvelse af relevansen og egnetheden af de forhold, som den vedtagne afgørelse er støttet på hvad angår begrundelsen for begrænsningen, dels har den ikke foretaget en korrekt undersøgelse af de konklusioner, der er udledt af disse oplysninger, hvorfor begrænsningen går ud over, hvad der er nødvendigt for at nå det forfulgte mål.

⁽¹⁾ EUT L 157, s. 1.

⁽²⁾ Dom af 15.2.2005, Kommissionen mod Tetra Laval (C-12/03 P, EU:C:2005:87), præmis 39.

Appel iværksat den 27. januar 2015 af Photo USA Electronic Graphic, Inc. til prøvelse af dom afsagt af Retten (Tredje Afdeling) den 18. november 2014 i sag T-394/13, Photo USA Electronic Graphic, Inc. mod Rådet for Den Europæiske Union

(Sag C-31/15 P)

(2015/C 089/15)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Photo USA Electronic Graphic, Inc. (ved advokat K. Adamantopoulos)

De andre parter i appelsagen: Rådet for Den Europæiske Union, Europa-Kommissionen, Ancap SpA, Cerame-Unie AISBL, Confindustria Ceramica og Verband der Keramischen Industrie eV

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Den Europæiske Unions Rets dom af 18. november 2014 i sag T-394/13, Photo USA Electronic Graphic, Inc. mod Rådet, hvorved Retten frifandt Rådet for appellantens påstand om annullation af Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 412/2013 af 13. maj 2013 om indførelse af en endelig antidumpingtold og endelig opkrævning af den midlertidige told på importen af bordservice og køkkenartikler af keramisk materiale med oprindelse i Folkerepublikken Kina ⁽¹⁾, ophæves.
- Analysen fuldføres og forordning (EU) nr. 412/2013 annulleres.
- Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale appellantens sagsomkostninger såvel i forbindelse med appelsagen som i forbindelse med sagen for Retten i sag T-394/13.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanten har gjort gældende, at Rettens konklusioner vedrørende selskabets første, tredje og fjerde anbringende for Retten er behæftet med flere retlige fejl såvel som en urigtig gengivelse af de fremlagte beviser. Appellanten har derfor gjort gældende, at den appellerede dom bør ophæves. Appellanten har i tillæg hertil gjort gældende, at de faktuelle omstændigheder, der ligger til grund for det første, andet og tredje anbringende for Retten, er tilstrækkeligt godtgjort til, at Domstolen kan træffe afgørelse vedrørende disse anbringender.

Hvad angår det første anbringende har appellanten fremsat to appelanbringender. For det første begik Retten en retlig fejl ved i hovedtrækkene at pålægge appellantens bevisbyrden i forhold til, at institutionerne begik en fejl ved deres vurdering af hver af de faktorer, som de anså for relevante. Som fastslået i Rettens tidligere praksis er det tilstrækkeligt for appellanten at påvise, enten at (1) institutionerne begik en fejl ved deres vurdering af de faktorer, som de anså for relevante, eller at (2) anvendelsen af andre og mere relevante faktorer nødvendiggjorde deres udelukkelse. I den sammenhæng er fastslåelsen af, at institutionerne begik en fejl ved deres vurdering af to ud af de tre faktorer, som de anså for relevante, tilstrækkeligt til at løfte appellantens bevisbyrde. Endvidere gengav Retten beviserne og de faktuelle omstændigheder forkert, da den nåede frem til sine konklusioner i den appellerede dom.

Med hensyn til det tredje og det fjerde anbringende har appellanten fremsat fire appelanbringender. For det første anlagde Retten en urigtig fortolkning af bestemmelserne i artikel 3, stk. 2, og artikel 3, stk. 7, i Rådets forordning (EF) nr. 1225/2009 af 30. november 2009 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab ⁽²⁾ («grundforordningen») ved at fastslå, at institutionerne alene er forpligtet til at analysere indvirkningen af de konkurrencebegrænsende praksisser på industriens situation i EU, efter at tilstedeværelsen af sådanne konkurrencebegrænsende praksisser positivt er blevet fastslået i en endelig afgørelse fra en relevant konkurrencemyndighed. For det andet foretog Retten — ved at afslå appellants begæring om offentliggørelse af identiteterne af de EU-producenter, der indgik i stikprøven — en urigtig gengivelse af bevismaterialet i sagsakterne og begik en retlig fejl ved at konkludere, at den kunne undersøge institutionernes overholdelse af grundforordningens artikel 3, stk. 2, og artikel 3, stk. 4, uden kendskab til identiteterne af EU-producenterne i stikprøven. For det tredje anlagde Retten i den appellerede dom en urigtig fortolkning af bestemmelserne i grundforordningens artikel 3, stk. 2, og artikel 3, stk. 7, og pålagde appellanten en urimelig bevisbyrde ved at pålægge denne en forpligtelse til positivt at føre bevis for indvirkningen af de konkurrencebegrænsende praksisser på de EU-producenter, der indgik i stikprøven, i en situation, hvor identiteterne af producenterne i stikprøven blev hemmeligholdt. For det fjerde anlagde Retten i den appellerede dom også en urigtig fortolkning af bestemmelserne i grundforordningens artikel 3, stk. 2, og artikel 3, stk. 7, ved at konkludere, at de relevante forpligtelser kan opfyldes ved blot at støtte sig på vage formodninger frem for gennemførelsen af en reel analyse.

⁽¹⁾ EUT L 131, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 343, s. 51

Appel iværksat den 28. januar 2015 af Electrabel SA og Dunamenti Erőmű Zrt til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Niende Afdeling) den 13. november 2014 i sag T-40/14, Electrabel SA og Dunamenti Erőmű Zrt mod Europa-Kommissionen

(Sag C-32/15 P)

(2015/C 089/16)

Processprog: engelsk

Parter

Appellanter: Electrabel SA og Dunamenti Erőmű Zrt (ved avocat J. Philippe)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Appellanterne har nedlagt følgende påstande

- Den af Retten den 13. november 2014 afsagte kendelse i sag T-40/14 ophæves, for så vidt som den af appellanterne anlagte sag derved blev afvist.
- Det fastslås, at den af appellanterne anlagte sag kan antages til realitetsbehandling, eller subsidiært at den kan antages til realitetsbehandling for så vidt angår perioden fra 10. januar 2009.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger for Retten og for Domstolen.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanterne har påberåbt sig fire anbringender. Retten afviste i den appellerede kendelse det søgsmål, appellanterne havde anlagt med påstand om, i det væsentlige, erstatning for de tab, de havde lidt som følge af den uretmæssige ophævelse af elkøbsaftalen i medfør af Kommissionens ulovlige beslutning 2009/609/EF af 4. juni 2008 om statsstøtte C 41/05 ⁽¹⁾. Retten fastslog, at appellanternes søgsmål var forældet og afviste deres søgsmål fra realitetsbehandling.

Med deres første anbringende har appelleranterne respektfuldt gjort gældende, at Retten har undladt at anføre en begrundelse for, hvorfor Rettens procesreglements (»procesreglementet«) artikel 102, stk. 2, som foreskriver en forlængelse af frister under hensyn til afstand, ikke finder anvendelse i forhold til appellanternes stævning, selv om det af en gennemlæsning af traktaterne, Statutten for Domstolen (»Statutten«) og procesreglementet fremgår, at artikel 102, stk. 2, finder anvendelse på den i Statuttens artikel 46, stk. 1, fastsatte tidsfrist.

Med deres andet anbringende har appelleranterne respektfuldt anført, at Retten har begået en retlig fejl ved anvendelsen af artikel 268 og artikel 340, stk. 2, i Traktaten om den Europæiske Unions funktionsmåde (»TEUF«), idet den har pålagt appelleranterne at påberåbe sig den tilbagevendende karakter af den lidte skade i deres oprindelige anmodning.

Med deres tredje anbringende har appelleranterne respektfuldt gjort gældende, at Retten har undladt at anføre en begrundelse for, hvorfor den retspraksis, som appelleranterne har henvist til som støtte for skadens tilbagevendende karakter, ikke er sammenlignelig med deres omstændigheder, selv om appelleranterne fremlagde en omfattende bevisførelse.

Med deres fjerde anbringende har appelleranterne respektfuldt anført, at Retten har begået en retlig fejl, idet den har forkastet appellanternes argumentation om, at deres skade er vedvarende, på grundlag af, at Kommissionens beslutning stadig er under prøvelse.

(¹) EUT L 225, s. 53.

RET TEN

Rettens dom af 28. januar 2015 — Evonik Degussa mod Kommissionen

(Sag T-341/12) ⁽¹⁾

(Konkurrence — administrativ procedure — det europæiske marked for brintoverilte og perborat — offentliggørelse af en beslutning, der fastslår en overtrædelse af artikel 81 EF — afslag på begæring om fortrolig behandling af oplysninger meddelt Kommissionen i henhold til samarbejdsmeddelelsen — begrundelsespligt — fortrolighed — tjenestehemmelighed — berettiget forventning)

(2015/C 089/17)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Evonik Degussa GmbH (Essen, Tyskland) (ved advokaterne C. Steinle, M. Holm-Hadulla og C. von Köckritz)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved C. Giolito, M. Kellerbauer og G. Meessen, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Kommissionens afgørelse K(2012) 3534 endelig af 24. maj 2012 om afslag på Evonik Degussas begæring om fortrolig behandling af oplysningerne i medfør af artikel 8 i formanden for Kommissionens afgørelse 2011/695/EU af 13. oktober 2011 om høringskonsulentens funktion og kompetenceområde under behandlingen af visse konkurrencesager (sag COMP/F/38 620 — Brintoverilte og perborat)

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) Evonik Degussa GmbH betaler sagens omkostninger, herunder omkostningerne i forbindelse med sagen om foreløbige forholdsregler.

⁽¹⁾ EUT C 311 af 13.10.2012.

Rettens dom af 28. januar 2015 — Akzo Nobel m.fl. mod Kommissionen

(Sag T-345/12) ⁽¹⁾

(Konkurrence — administrativ procedure — det europæiske marked for brintoverilte og perborat — offentliggørelse af en beslutning, der fastslår en overtrædelse af artikel 81 EF — afslag på begæring om fortrolig behandling af oplysninger meddelt Kommissionen i henhold til samarbejdsmeddelelsen — begrundelsespligt — fortrolighed — tjenestehemmelighed — berettiget forventning)

(2015/C 089/18)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Akzo Nobel NV (Amsterdam, Nederlandene), Akzo Chemicals Holding AB (Nacka, Sverige) og Eka Chemicals AB (Bohus, Sverige) (ved advokaterne C. Swaak og R. Wesseling)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved C. Giolito, M. Kellerbauer og G. Meessen, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for sagsøgte: CDC Hydrogene Peroxide Cartel Damage Claims (CDC Hydrogene Peroxide) (Bruxelles, Belgien) (ved advokat T. Funke)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Kommissionens afgørelse K(2012) 3534 endelig af 24. maj 2012 om afslag på Akzo Chemicals Holding og Eka Chemicals' begæring om fortrolig behandling af oplysningerne i medfør af artikel 8 i formanden for Kommissionens afgørelse 2011/695/EU af 13. oktober 2011 om høringskonsulentens funktion og kompetenceområde under behandlingen af visse konkurrencesager (sag COMP/F/38 620 — Brintoverilte og perborat)

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) Akzo Nobel NV, Akzo Chemicals Holding AB og Eka Chemicals AB betaler sagens omkostninger, herunder omkostningerne i forbindelse med sagen om foreløbige forholdsregler.

⁽¹⁾ EUT C 295 af 29.9.2012.

Rettens dom af 4. februar 2015 — El Corte Inglés mod KHIM — Apro Tech (APRO)

(Sag T-372/12) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-ordmærket APRO — det ældre nationale figurmærke B-PRO by Boomerang, det ældre EF-ordmærke PRO MOUNTAIN og de ældre ansøgninger om EF-figur- og EF-ordmærkerne B PRO by Boomerang og PRO OUTDOOR — ikke risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009)

(2015/C 089/19)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: El Corte Inglés, SA (Madrid, Spanien) (ved advokaterne E. Seijo Veigueta, J. Rivas Zurdo og I. Munilla Muñoz)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (ved P. Geroulakos, som befuldmægtiget)

Den anden part sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret Apro Tech Co., Ltd (Tachia, Taiwan)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 25. maj 2012 af Andet Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 196/2011-2) vedrørende en indsigelsessag mellem El Corte Inglés, SA og Apro Tech Co. Ltd

Konklusion

- 1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.
- 2) El Corte Inglés, SA betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 331 af 27.10.2012.

Rettens dom af 30. januar 2015 — Now Wireless mod KHIM — Starbucks (HK) (now)

(Sag T-278/13) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — fortabelsessag — EF-figurmærket now — reel brug af varemærket — artikel 51, stk. 1, litra a,) og artikel 51, stk. 2, i forordning (EF) nr. 207/2009)

(2015/C 089/20)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Now Wireless Ltd (Guildford, Det Forenede Kongerige) (ved barrister T. Alkin)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved D. Walicka, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret og intervenient ved Retten: Starbucks (HK) Ltd (Hong Kong, Kina) (ved solicitor P. Kavanagh)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 7. marts 2013 af Andet Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 234/2012-2) vedrørende en fortabelsessag mellem Now Wireless Ltd og Starbucks (HK) Ltd.

Konklusion

- 1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.
- 2) Now Wireless Ltd betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 207 af 20.7.2013.

Rettens dom af 4. februar 2015 — KSR mod KHIM–Lampenwelt (Moon)

(Sag T-374/13) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — ugyldighedssag — EF-ordmærket Moon — absolut ugyldighedsgrund — beskrivende karakter — mangel på fornøden særpræg — artikel 52, stk. 1, litra a), og artikel 7, stk. 1, litra b) og c), i forordning (EF) nr. 207/2009)

(2015/C 089/21)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: KSR Kunststoff Rotation GmbH (Wehr, Tyskland) (ved advokaterne H. Börjes-Pestalozza og M. Nielen)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (først ved A. Pohlmann, derefter ved D. Walicka og endelig ved A. Schifko, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret og intervenient ved Retten: Lampenwelt GmbH & Co. KG (Schlitz, Tyskland) (ved advokaterne G. Rother, P. Mes, C. Graf von der Groeben, J. Künzel, J. Bühling, D. Jestaedt, M. Bergermann, A. Kramer, J. Vogtmeier og A. Verhauwen)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 13. maj 2013 af Fjerde Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 676/2012-4) vedrørende ugyldighedssag mellem Lampenwelt GmbH & Co. KG og KSR Kunststoff Rotation GmbH.

Konklusion

- 1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.
- 2) KSR Kunststoff Rotation GmbH betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 274 af 21.9.2013.

Retten dom af 30. januar 2015 — Siemag Tecberg Group mod KHIM (Winder Controls)

(Sag T-593/13) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — ansøgning om EF-ordmærket Winder Controls — absolutte registreringshindringer — beskrivende karakter — mangel på fornødent særpræg — artikel 7, stk. 1, litra c) og b), og artikel 7, stk. 2, i forordning (EF) nr. 207/2009 — artikel 135a i Rettens procesreglement — begæring om retsmøde fremsat for tidligt i stævningen)

(2015/C 089/22)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Siemag Tecberg Group GmbH (Haiger, Tyskland) (ved advokat T. Sommer)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved D. Walicka, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 5. september 2013 af Fjerde Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1261/2013-4) vedrørende en ansøgning om registrering af ordtegnet Winder Controls som EF-varemærke.

Konklusion

- 1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.

2) Siemag Tecberg Group GmbH bærer sine egne omkostninger og betaler omkostningerne afholdt af Harmoniseringskontoret.

⁽¹⁾ EUT C 31 af 1.2.2014.

Rettens dom af 29. januar 2015 — Blackrock mod KHIM (SO WHAT DO I DO WITH MY MONEY)

(Sag T-609/13) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — ansøgning om EF-ordmærket SO WHAT DO I DO WITH MY MONEY — varemærke, som består af et reklameslogan — absolut registreringshindring — manglende fornødent særpræg — artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009)

(2015/C 089/23)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Blackrock, Inc. (Wilmington, Delaware, De Forenede Stater) (ved barrister S. Malynicz og solicitors K. Gilbert og M. Blair)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (først ved I. Harrington og derefter J. Crespo Carrillo, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 11. september 2013 af Fjerde Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 572/2013-4) vedrørende en ansøgning om registrering af ordtegn SO WHAT DO I DO WITH MY MONEY som EF-varemærke

Konklusion

- 1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.
- 2) Blackrock, Inc betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 24 af 25.1.2014.

Rettens dom af 28. januar 2015 — Enercon mod KHIM (fem nuancer af farven grøn)

(Sag T-655/13) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — ansøgning om EF-varemærket, der består af fem nuancer af farven grøn — absolut registreringshindring — fornødent særpræg — artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 — fornyet kvalificering af det ansøgte varemærke — artikel 43, stk. 2, i forordning nr. 207/2009)

(2015/C 089/24)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Enercon GmbH (Aurich, Tyskland) (ved advokaterne R. Böhm og S. Overhage)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved A. Schifko, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 11. september 2013 af Første Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 247/2013-1) vedrørende en ansøgning om registrering af fem nuancer af farven grøn som EF-varemærke.

Konklusion

- 1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.
- 2) Enercon GmbH betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 39 af 8.2.2014.

Rettens dom af 29. januar 2015 — Zitro IP mod KHIM — Gamepoint (SPIN BINGO)

(Sag T-665/13) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — ansøgning om EF-figurmærket SPIN BINGO — ældre EF-ordmærke ZITRO SPIN BINGO — relativ registreringshindring — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009)

(2015/C 089/25)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Zitro IP Sàrl (Luxembourg, Luxembourg) (ved advokat A. Canela Giménez)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved J. Crespo Carrillo, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret og intervenient ved Retten: Gamepoint BV (Haag, Nederlandene)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 14. oktober 2013 af Fjerde Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1388/2012-4) vedrørende en indsigelsessag mellem Zitro IP Sàrl og Gamepoint BV.

Konklusion

- 1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.
- 2) Zitro IP betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 61 af 1.3.2014.

Rettens dom af 28. januar 2015 — Argo Development and Manufacturing mod KHIM — Clapbanner (gengivelse af reklameartikler)

(Sag T-41/14) ⁽¹⁾

(EF-design — ugyldighedssag — registreret EF-design, der gengiver en reklameartikel — tidligere EF-design — ugyldighedsgrunde — nyhed — individuel karakter — informeret bruger — designerens grad af frihed — anderledes helhedsindtryk — artikel 4-6 og artikel 25, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 6/2002)

(2015/C 089/26)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Argo Development and Manufacturing Ltd (Ra'anana, Israel) (ved advokat B. Brisset)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (først ved advokat A. Pohlmann og derefter S. Hanne, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret og intervenient ved Retten: Clapbanner Ltd (London, Det Forenede Kongerige)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 22. oktober 2013 af Tredje Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 981/2012-3) vedrørende en ugyldighedssag mellem Argo Development and Manufacturing Ltd og Clapbanner Ltd.

Konklusion

- 1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.
- 2) Argo Development and Manufacturing Ltd betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 129 af 28.4.2014.

Rettens dom af 29. januar 2015 — Blackrock mod KHIM (INVESTING FOR A NEW WORLD)

(Sag T-59/14) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — ansøgning om EF-ordmærket INVESTING FOR A NEW WORLD — varemærke, som består af et reklameslogan — absolut registreringshindring — mangel på fornødent særpræg — artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009)

(2015/C 089/27)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Blackrock, Inc. (Wilmington, Delaware, Forenede Stater) (ved barrister S. Malynicz og solicitors K. Gilbert og M. Blair)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved L. Rampini, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Søgsmaal anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 31. oktober 2013 af Første Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 573/2013-1) vedrørende en ansøgning om registrering af ordtegnat INVESTING FOR A NEW WORLD som EF-varemærke.

Konklusion

- 1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.
- 2) Blackrock, Inc. betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 129 af 28.4.2014.

Rettens dom af 28. januar 2015 — BSH mod KHIM — Arçelik (AquaPerfect)

(Sag T-123/14) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-ordmærket AquaPerfect — ældre EF-ordmærke waterPerfect — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009)

(2015/C 089/28)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: BSH Bosch und Siemens Hausgeräte GmbH (München, Tyskland) (ved advokat S. Biagosch)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved L. Rampini, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appellkammeret ved Harmoniseringskontoret og intervenient ved Retten: Arçelik AS (Istanbul, Tyrkiet) (ved advokat A. Franke)

Sagens genstand

Søgsmaal anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 9. december 2013 af Fjerde Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 314/2013-4) vedrørende en indsigelsessag mellem BSH Bosch und Siemens Hausgeräte GmbH og Arçelik A.Ş.

Konklusion

- 1) Afgørelse truffet den 9. december 2013 af Fjerde Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (sag R 314/2013-4) vedrørende en indsigelsessag mellem BSH Bosch und Siemens Hausgeräte GmbH og Arçelik A.Ş. annulleres.
- 2) Harmoniseringskontoret bærer sine egne omkostninger og betaler omkostningerne afholdt af BSH Bosch und Siemens Hausgeräte GmbH.
- 3) Arçelik bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 129 af 28.4.2014.

Rettens kendelse af 20. januar 2015 — NICO mod Rådet(Sag T-6/13) ⁽¹⁾**(Annullationssøgsmål — fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — restriktive foranstaltninger over for Iran — indefrysning af pengemidler — tidsfrist for sagsanlæg — udgangspunkt — åbenbart afvisningsgrundlag)**

(2015/C 089/29)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Naftiran Intertrade Co. (NICO) Sàrl (Pully, Schweiz) (ved solicitor J. Grayston, og advokaterne G. Pandey, P. Gjørtler, D. Rovetta, D. Sellers og N. Pilkington)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union (ved M. Bishop og I. Rodios, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om delvis annullation af Rådets afgørelse 2012/635/FUSP af 15. oktober 2012 om ændring af afgørelse 2010/413/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Iran (EUT L 282, s. 58), og af Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 945/2012 af 15. oktober 2012 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 267/2012 om restriktive foranstaltninger over for Iran (EUT L 282, s. 16), for så vidt som sagsøgerens navn er opført på listen over personer og enheder, som disse restriktive foranstaltninger finder anvendelse på.

Konklusion

- 1) Rådet for Den Europæiske Union frifindes.
- 2) Naftiran Intertrade Co. (NICO) Sàrl bærer sine egne omkostninger og betaler de af Rådet for Den Europæiske Union afholdte omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 71 af 9.3.2013.

Rettens kendelse af 21. januar 2015 — Richter + Frenzel mod KHIM — Ferdinand Richter (Richter +Frenzel)(Sag T-418/13) ⁽¹⁾**(EF-varemærker — indsigelse — tilbagetagelse af indsigelsen — uforholdende at træffe afgørelse)**

(2015/C 089/30)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Richter + Frenzel GmbH + Co. KG (Würzburg, Tyskland) (ved advokat D. Altenburg)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (først ved A. Pohlmann, derefter ved D. Botis, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret og intervenient ved Retten: Ferdinand Richter GmbH (Pasching, Østrig) (ved advokat M. Grötschl)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 12. marts 2013 af Fjerde Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 2001/2011-4) vedrørende en indsigelsessag mellem Ferdinand Richter GmbH og Richter + Frenzel GmbH + Co. KG.

Konklusion

- 1) Det er uforment at træffe afgørelse i sagen.
- 2) Richter + Frenzel GmbH + Co. KG og Ferdinand Richter GmbH bærer deres egne omkostninger og betaler hver halvdelen af Harmoniseringskontorets omkostninger i sagen

⁽¹⁾ EUT C 325 af 9.11.2013.

Rettens kendelse af 22. januar 2015 — GEA Group mod KHIM (Engineering for a better world)

(Sag T-488/13) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — søgsmålsfrist — begyndelsestidspunkt — meddelelse af appelkammerets afgørelse pr. telefax — modtagelse af telefaxen — søgsmålet for sent anlagt — ingen force majeure eller omstændigheder, som ikke kunne forudses — åbenbart afvisningsgrundlag)

(2015/C 089/31)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: GEA Group AG (Düsseldorf, Tyskland) (ved advokat J. Schneiders)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (først ved A. Pohlmann og derefter ved S. Hanne, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 21. marts 2013 af Fjerde Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 935/2012-4) vedrørende en ansøgning om registrering af ordtegnat engineering for a better world som EF-varemærke.

Konklusion

- 1) Sagen afvises.
- 2) GEA Group AG betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 352 af 30.11.2013.

Rettens kendelse af 5. januar 2015 — La Perla mod KHIM — Alva Management (LA PERLA)

(Sag T-492/14) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — indsigelse — tilbagekaldelse af indsigelsen — uforment at træffe afgørelse)

(2015/C 089/32)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: La Perla sp. z o.o. (Warszawa, Polen) (ved advokat M. Siciarek)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved I. Harrington, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret og intervenient ved Retten: Alva Management GmbH (Icking, Tyskland) (ved advokat B. Hanika)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 28. april 2014 af Fjerde Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 626/2013-4) vedrørende en indsigelsessag mellem Alva Management GmbH og La Perla sp. z o.o.

Konklusion

- 1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.
- 2) La Perla sp. z o.o. og Alva Management GmbH bærer hver deres egne omkostninger og betaler hver halvdelen af de af Harmoniseringskontoret afholdte omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 282 af 25.8.2014.

Sag anlagt den 26. november 2014 — Den Slovakiske Republik mod Kommissionen

(Sag T-779/14)

(2015/C 089/33)

Processprog: slovakisk

Parter

Sagsøger: Den Slovakiske Republik (ved B. Ricziová, som befuldmægtiget)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens afgørelse, der fremgår af skrivelse af 24. september 2014, hvorved Kommissionen anmodede Den Slovakiske Republik om at tilvejebringe finansielle midler svarende til tabet af traditionelle egne indtægter, annulleres.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført fire anbringender.

1. Første anbringende vedrørende Kommissionens manglende kompetence

Ifølge Den Slovakiske Republik havde Kommissionen ikke kompetence til at træffe den anfægtede afgørelse. Der findes ikke nogen bestemmelse i EU-retten, som tillægger Kommissionen beføjelse til at handle, som den gjorde ved vedtagelsen af den anfægtede afgørelse, eller til — efter opgørelse af tabet af traditionelle egne indtægter i form af ikke-opkrævede importafgifter — at forpligte en medlemsstat, der ikke er ansvarlig for fastsættelsen og opkrævningen af denne afgift, til at tilvejebringe finansielle midler svarende til det af Kommissionen fastsatte beløb, der ifølge denne svarer til det pågældende tab.

2. Andet anbringende vedrørende tilsidesættelse af kravet om retssikkerhed

Selv om Kommissionen havde haft kompetence til at vedtage den anfægtede afgørelse (hvilket ikke er tilfældet), har den ifølge Den Slovakiske Republik i det foreliggende tilfælde tilsidesat retssikkerhedsprincippet. Den forpligtelse, som Den Slovakiske Republik pålægges ved den anfægtede afgørelse, kunne ifølge Den Slovakiske Republik ikke forudses inden dens vedtagelse.

3. Tredje anbringende vedrørende Kommissionens fejlagtige udøvelse af sin kompetence

Selv om Kommissionen havde haft kompetence til at vedtage den anfægtede afgørelse, og selv om den ved vedtagelsen heraf havde handlet i overensstemmelse med retssikkerhedsprincippet (hvilket ikke er tilfældet), har den i det foreliggende tilfælde ifølge Den Slovakiske Republik ikke udøvet sin kompetence forskriftsmæssigt. Kommissionen har for det første foretaget en åbenbar urigtig bedømmelse, for så vidt som den opkræver finansielle midler af Den Slovakiske Republik, selv om der dels ikke er opstået noget tab eller noget delvist tab af traditionelle egne indtægter, eller at dette tab desuden ikke er en direkte konsekvens af handlinger, som Kommissionen tilskriver Den Slovakiske Republik. Kommissionen har for det andet tilsidesat Den Slovakiske Republiks ret til forsvar og princippet om god forvaltningsskik.

4. Fjerde anbringende vedrørende utilstrækkelig begrundelse af den anfægtede afgørelse

I forbindelse med dette klagepunkt gør Den Slovakiske Republik gældende, at der er flere fejl i den anfægtede afgørelses begrundelse, hvorfor den må anses for utilstrækkeligt begrundet, hvilket bevirker, at der er sket en tilsidesættelse af væsentlige formforskrifter og af retssikkerhedsprincippet. Ifølge Den Slovakiske Republik har Kommissionen ikke i den anfægtede afgørelse angivet retsgrundlaget herfor. Den har heller ikke klart angivet, hvorledes og på hvilket grundlag den er nået frem til sine konklusioner. Endelig er begrundelsen for den anfægtede afgørelse i visse henseender usammenhængende.

**Appel iværksat den 24. november 2014 af DF til prøvelse af Personalerettens dom af 1. oktober 2014
i sag F-91/13, DF mod Kommissionen**

(Sag T-782/14 P)

(2015/C 089/34)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: DF (Bruxelles, Belgien) (ved advokat A. von Zwehl)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Appellantens påstande

- Den del af Personalerettens dom (Tredje Afdeling) af 1. oktober 2014 i sag F-91/13, DF mod Kommissionen, hvorved appellants påstande blev afvist af Personaleretten, ophæves.
- Europa-Kommissionens afgørelse af 20. december 2012 annulleres.
- Europa-Kommissionen pålægges at tilbagebetale de beløb, der allerede er tilbagesøgt af Kommissionen, til appellanten med tillæg af morarenter beregnet på grundlag af Den Europæiske Centralbanks rentesats med tillæg af 2 procentpoint.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender og væsentligste argumenter

Til støtte for appellen har appellanten fremsat tre anbringender:

1. Første anbringende om tilsidesættelse af tjenstemandsvedtægtens artikel 85 og om tilsidesættelse af retssikkerhedsprincippet, for så vidt som Personaleretten — i overensstemmelse med relevant retspraksis — burde være kommet til den konklusion, at det ikke med rimelighed kan påstås, at den ene af de to mulige fortolkninger af artikel 4, stk. 1, litra b), i bilag VII til tjenstemandsvedtægten, nemlig at referenceperioden på 10 år udløber enten ved den første tiltrædelse af tjenesten eller ved midlertidig tjeneste i anden stilling, er så åbenbart ugrundet, at artikel 85 finder anvendelse.
2. Andet anbringende om tilsidesættelse af princippet om forbud mod forskelsbehandling og artikel 19 TEU, eftersom appellanten — som følge af den omstændighed, at national ret og EU-retten om uberettiget berigelse er indbyrdes afvigende og uforeneligforskelsbehandles i forhold til en situation, hvor kun den nationale lovgivning finder anvendelse, idet han ikke over for Kommissionen må påberåbe sig den omstændighed, at der ikke længere eksisterer en berigelse.
3. Tredje anbringende om påberåbelse af EU's ansvar uden for kontraktforhold, eftersom appellanten er påført en skade som følge af afgørelsen om, at overbetalingen skal anses for uretmæssig og appellanten pålægges at tilbagebetale overbetalingen til Kommissionen.

Sag anlagt den 5. december 2014 — DenizBank mod Rådet

(Sag T-798/14)

(2015/C 089/35)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: DenizBank A.Ş. (Esentepe, Tyrkiet) (ved barristers M. Lester og O. Jones samt solicitors R. Mattick og S. Utku)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

- Rådets afgørelse 2014/659/FUSP af 8. september 2014⁽¹⁾ og Rådets forordning (EU) nr. 960/2014 af 8. september 2014⁽²⁾ (samlet de anfægtede foranstaltninger) annulleres, for så vidt som de vedrører sagsøgeren.
- Artikel 1 i afgørelsen af 8. september og artikel 1, stk. 5, i forordningen af 8. september erklæres uanvendelige i henhold til artikel 277 TEUF.
- Rådet tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført fire anbringender.

1. Første anbringende om, at Rådet har tilsidesat dets pligt til at begrunde, hvorfor de anfægtede foranstaltninger er indført over for sagsøgeren. Endvidere gør sagsøgeren gældende, at Rådet hverken har givet den nogen begrundelse, hvorfor de anfægtede foranstaltninger er indført over for den, eller endda meddelt den om dens opførelse på listen.

2. Andet anbringende om, at Rådet har undladt at sikre sagsøgerens ret til forsvar, herunder dens ret til en retfærdig rettergang og til en effektiv domstolsprøvelse. Sagsøgeren har anført, at Rådet ikke har givet sagsøgeren nogen begrundelse eller bevis for, hvorfor de anfægtede foranstaltninger er indført over for den, ikke har givet den mulighed for at fremkomme med bemærkninger til sagen imod den, og derfor har forhindret Domstolen i »at foretage en effektiv domstolsprøvelse«.
3. Tredje anbringende om, at Rådet har tilsidesat Ankaraaftalen mellem Tyrkiet og EU (og dens tillægsprotokoller) i en række henseender, for så vidt som det har indført de anfægtede foranstaltninger over for sagsøgeren.
4. Fjerde anbringende om, at Rådet har tilsidesat principperne om forbud mod forskelsbehandling og proportionalitet og har pålagt sagsøgeren en uberettiget og uproportional begrænsning af sagsøgerens grundlæggende rettigheder.

⁽¹⁾ Rådets afgørelse 2014/659/FUSP af 8.9.2014 om ændring af afgørelse 2014/512/FUSP om restriktive foranstaltninger på baggrund af Ruslands handlinger, der destabiliserer situationen i Ukraine ((EUT L 271, s. 54).

⁽²⁾ Rådets forordning (EU) nr. 960/2014 af 8.9.2014 om ændring af forordning (EU) nr. 833/2014 om restriktive foranstaltninger på baggrund af Ruslands handlinger, der destabiliserer situationen i Ukraine (EUT L 271, s. 3).

Sag anlagt den 18. december 2014 — Zoofachhandel Züpkе m.fl. mod Kommissionen

(Sag T-817/14)

(2015/C 089/36)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøgerer: Zoofachhandel Züpkе GmbH (Wesel, Tyskland), Zoohaus Bürstadt, Helmut Ofenloch GmbH & Co. KG (Bürstadt, Tyskland), Zoofachgeschäft — Vogelgroßhandel Import-Export Heinz Marche (Heinsberg, Tyskland), Rita Bürgel (Uthleben, Tyskland) og Norbert Kass (Altenbeken, Tyskland) (ved advokat C. Correll)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgernes påstande

— Europa-Kommissionen tilpligtes at erstatte det tab, som sagsøgerne har lidt som følge af vedtagelsen af det i forordning (EF) nr. 318/2007 af 23. marts 2007 (EUT L 84, s. 7) og/eller vedtagelsen af det i gennemførelsesforordning (EU) nr. 139/2013 af 7. januar 2013 (EUT L 47, s. 1) indeholdte nærmest globale importforbud for fugle, som er indfanget i naturen, til EU fra den 1. januar 2010 og indtil i dag.

— Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet gør sagsøgerne for det første gældende, at Kommissionen ved den ukritiske videreførelse af importforbuddet med dets overordentligt brede geografiske rækkevidde ikke har taget hensyn til den frihed til erhvervsudøvelse, der tilkommer sagsøgerne, samt — til dels — til ejendomsretten. Denne tilsidesættelse kan, henset til den i hvert fald siden 2010 bestående videnskabelige dokumentation, ikke retfærdiggøres ved overvejelser af højere rang, såsom beskyttelsen af sundheden.

For det andet er sagsøgerne af den opfattelse, at Kommissionen ved videreførelsen af importforbuddet har tilsidesat proportionalitetsprincippet og principperne om at udføre omhyggeligt arbejde, fordi den hverken har taget hensyn til de aktuelle data eller til den gældende videnskabelige viden på tilstrækkelig måde. Det globale importforbud for vilde fugle er ligesom før baseret på viden og formodninger fra 2005, da den såkaldte fugleinfluenza for første gang — fra Asien — bredte sig til Europa og der måtte handles hurtigt. De data, der er opnået i løbet af de senere år, har i hvert fald fra 2010 efter sagsøgernes opfattelse ikke længere retfærdiggjort det geografisk set så vidtgående importforbud. Desuden kunne det tænkes, at der i mellemtiden var kommet andre mere effektive midler til, som ville have belastet sagsøgerne betydeligt mindre, og som der skulle have været taget hensyn til, så som f.eks. en konsekvent overvågning af trækfugle («Zugvogel-Monitoring»).

For det tredje har sagsøgerne anført, at de har lidt et faktisk og reelt tab, og at der er årsagssammenhæng mellem dette tab og Kommissionens retsstridige adfærd.

Sag anlagt den 16. december 2014 — Mezhdunaroden tsentar za izsledvane na maltsinstvata i kulturnite vzaimodeystvia mod Kommissionen

(Sag T-819/14)

(2015/C 089/37)

Processprog: bulgarsk

Parter

Sagsøger: Stiftelsen »Mezhdunaroden tsentar za izsledvane na maltsinstvata i kulturnite vzaimodeystvia« (Sofia, Bulgarien) (ved advokat Hristo Hristev)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Europa-Kommissionens retsakt, der er indeholdt i dennes skrivelse med referencenr. ARES (2014) 2848632-01/09/2014 og den dertil knyttede debetnota nr. 3241409948 med Kommissionens referencenr. ARES (2014) 2848632-01/09/2014, annulleres.
- Sagsøgeren godtgøres de udgifter, denne har afholdt i forbindelse med sagen.
- Subsidiært, såfremt der ikke gives medhold i påstanden om annulation, pålægges sagsøgte i henhold til artikel 87, stk. 3, andet afsnit, i Rettens procesreglement at erstatte sagsøgeren de udgifter, som sagsøgte har påført sagsøgeren af ond vilje.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført fire anbringender.

Med det første anbringende gør sagsøgeren gældende, at søgsmålet skal antages til realitetsbehandling, idet den anfægtede retsakt skal anses for at være udøvelse af jurisdiktion over for tredjemand, der således har en legitim interesse i at anfægte konstateringen af den af denne tredjemand begæede overtrædelse, hvilken konstatering udgør en forudsætning for vedtagelsen af foranstaltninger til ugunst for tredjemanden.

Med det andet anbringende gøres det gældende, at Kommissionen har tilsidesat princippet om god forvaltningsskik, idet denne dels ikke har foretaget en fuldstændig, objektiv og sammenhængende undersøgelse af sagens omstændigheder og ikke har taget hensyn til den berørte persons retlige argumenter, dels ikke har begrundet sin retsakt.

Med det tredje anbringende anføres en tilsidesættelse af retssikkerhedsprincippet, idet den anfægtede retsakts dispositive del under hensyn til dennes karakter ikke er entydig.

Med det fjerde anbringende anføres en tilsidesættelse af princippet om den berettigede forventning, idet der hos sagsøgeren, henset til, at Kommissionen ikke har fremsat bemærkninger til tidligere projekter, såvel med hensyn til disses udførelse som regnskabsføringen, er opstået en berettiget forventning om, at dennes regnskabsføring var behørig, og at det ikke var nødvendigt at foretage rettelser i de igangværende eller kommende projekter. Den berettigede forventning er således opstået på grundlag af den kompetente myndigheds adfærd, nemlig Kommissionens.

Sag anlagt den 24. december 2014 — August Brötje mod KHIM (HydroComfort)

(Sag T-845/14)

(2015/C 089/38)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: August Brötje GmbH (Rastede, Tyskland) (ved advokaterne S. Pietzcker og C. Spintig)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i Det Indre Marked (Varemærker og Design)(KHIM)

Oplysninger vedrørende sagen for Harmoniseringskontoret

Det omtvistede varemærke: EF-ordmærket »HydroComfort« — registreringsansøgning nr. 12 233 763

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 23. oktober 2014 af Femte Appellkammer ved Harmoniseringskontoret (sag R 1302/2014-5)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009
- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 9. januar 2015 — Ball Europe mod KHIM — Crown Hellas Can

(Sag T-9/15)

(2015/C 089/39)

Stævningen er affattet på tysk

Parter

Sagsøger: Ball Europe GmbH (Zürich, Schweiz) (ved advokat A. Renck)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i Det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Crown Hellas Can SA (Athen, Grækenland)

Oplysninger vedrørende sagen for Harmoniseringskontoret

Indehaver af det omtvistede design: Ball Europe GmbH

Det omtvistede design: EF-design nr. 230 990-0006

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 8. september 2014 af Tredje Appelkammer ved Harmoniseringskontoret (sag R 1408/2012-3)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- Harmoniseringskontoret og Crown Hellas Can SA, for så vidt som sidstnævnte selskab intervenserer i sagen, tilpligtes at betale sagens omkostninger, herunder de af sagsøgeren afholdte omkostninger.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 25, stk. 1, litra b), sammenholdt med artikel 6 i forordning nr. 6/2002
- Tilsidesættelse af artikel 62 i forordning nr. 6/2002.

Sag anlagt den 16. januar 2015 — Gómez Echevarría mod KHIM — M and M Direct (wax by Yuli's)

(Sag T-19/15)

(2015/C 089/40)

Stævningen affattet på spansk

Parter

Sagsøger: Yuleidy Caridad Gómez Echevarría (Benalmádena, Spanien) (ved advokat E. López-Chicheri y Selma)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i Det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Den anden part i sagen for appelkammeret: M and M Direct Ltd (London, Det Forenede Kongerige)

Oplysninger vedrørende sagen for Harmoniseringskontoret

Indehaver af det omtvistede varemærke: Yuleidy Caridad Gómez Echevarría

Det omtvistede varemærke: Et EF-figurmærke, der indeholder ordbestanddelene »wax by Yuli's« — EF-varemærke nr. 9 099 367

Sagen for Harmoniseringskontoret: Ugyldighedssag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 6. november 2014 af Første Appelkammer ved Harmoniseringskontoret (sag R 951/2014-1)

Påstande

- Afgørelsen truffet den 6. november 2014 af Første Appellkammer ved Harmoniseringskontoret annulleres, og ugyldighedsbegæringen tilpligtes at betale omkostningerne i ugyldighedssagen, samt omkostningerne i nærværende sag.
- Subsidiært, såfremt der ikke gives medhold i ovenstående påstand, ændres afgørelsen truffet den 6. november 2014 af Første Appellkammer ved Harmoniseringskontoret, og der gives afslag på begæringen om ugyldighedserklæring af EF-varemærke nr. 9 099 367 »wax by Yuli's«, idet ugyldighedsbegæringen tilpligtes at betale omkostningerne i ugyldighedssagen, samt omkostningerne i nærværende sag.
- Subsidiært, såfremt der ikke gives medhold i de ovenstående påstande, ændres afgørelsen truffet den 6. november 2014 af Første Appellkammer ved Harmoniseringskontoret for så vidt angår omkostningerne, og de omkostninger der blev afholdt til advokatbistand i forbindelse med klagen over den afgørelse, der blev truffet af annullationsafdelingen ved Harmoniseringskontoret, ophæves.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 64 i forordning nr. 207/2009, sammenholdt med artikel 41, stk. 2, litra a), i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.
- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009, idet indgivelsen af begæringen om at varemærket blev begæret erklæret ugyldigt, skete under magtmisbrug.
- Fejlagtig anvendelse og fortolkning af artikel 53, stk. 1, litra a), sammenholdt med artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009, idet der ikke forelå nogen risiko for forveksling.
- Fejlagtig anvendelse og fortolkning af regel 94, stk. 1 og 7, i Kommissionens forordning nr. 2868/95, sammenholdt med artikel 85, stk. 1, i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 14. januar 2015 — Henkell & Co. Sektkellerei mod KHIM — Ciacci Piccolomini d'Aragona di Bianchini (PICCOLOMINI)

(Sag T-20/15)

(2015/C 089/41)

Stævningen affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Henkell & Co. Sektkellerei KG (Wiesbaden, Tyskland) (ved advokat J. Flick)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Den anden part i sagen for appellkammeret: Ciacci Piccolomini d'Aragona di Bianchini Società Agricola (Milano, Italien)

Oplysninger vedrørende sagen for Harmoniseringskontoret

Ansøger: Ciacci Piccolomini d'Aragona di Bianchini Società Agricola

Det omtvistede varemærke: EF-ordmærket »PICCOLOMINI« — registreringsansøgning nr. 10 564 573

Sagen for Harmoniseringskontoret: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 31. oktober 2014 af Første Appellkammer ved Harmoniseringskontoret (sag R 2265/2013-1)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 42, stk. 2, i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 19. januar 2015 — NICO mod Rådet

(Sag T-24/15)

(2015/C 089/42)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Naftiran Intertrade Co. (NICO) Sàrl (Pully, Schweiz) (ved solicitor J. Grayston og advokaterne P. Gjørtler, G. Pandey og D. Rovetta)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

- Rådets afgørelse 2014/776/FUSP af 7. november 2014 om ændring af afgørelse 2010/413/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Iran ⁽¹⁾ og Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 1202/2014 af 7. november 2012 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 267/2012 om restriktive foranstaltninger over for Iran ⁽²⁾ annulleres, for så vidt som sagsøgeren ved disse retsakter lader sagsøgeren være opført i kategorien af personer og enheder, der er omfattet af de restriktive foranstaltninger.
- Rådet tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført fem anbringender: tilsidesættelse af retten til at blive hørt, utilstrækkelig begrundelse, tilsidesættelse af retten til forsvar, åbenbart fejlskøn og brud på den grundlæggende ejendomsret.

Sagsøgeren finder, at Rådet har undladt at foretage en høring af sagsøgeren, og at ingen modsatte hensyn kan berettigg dette, navnlig i forhold til at stille krav til aktuelle kontraktmæssige forpligtelser. Desuden har Rådet undladt at give en tilstrækkelig begrundelse. Rådet har ved disse undladelser tilsidesat sagsøgerens ret til forsvar, herunder retten til en effektiv domstolsbeskyttelse. I modsætning til, hvad der er gjort gældende af Rådet, er sagsøgeren ikke et datterselskab af NICO Ltd som anført af Rådet, da dette selskab ikke længere eksisterer på Jersey og ikke eksisterer i Iran; og under alle omstændigheder har Rådet ikke godtgjort, at det, selv hvis sagsøgeren var et datterselskab, ville medføre nogen økonomisk gevinst for den iranske stat, som ville være i modstrid med formålet med de anfægtede retsakter. Endelig har Rådet, ved at stille krav til ejendomsrettighederne og de af sagsøgeren varetagne aktuelle kontraktmæssige forpligtelser, tilsidesat den grundlæggende ejendomsret ved at træffe foranstaltninger, hvis forholdsmæssighed ikke kan fastslås.

⁽¹⁾ EUT L 325, s. 19.

⁽²⁾ EUT L 325, s. 3.

Sag anlagt den 20. januar 2015 — Infinite Cycle Works mod KHIM — Chance Good Ent. (INFINITY)

(Sag T-30/15)

(2015/C 089/43)

Stævningen affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Infinite Cycle Works Ltd (Delta, British Columbia, Canada) (ved advokaterne E. Manresa Medina og J. Manresa Medina)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Chance Good Ent. Co., Ltd (Changhua, Taiwan)

Oplysninger vedrørende sagen for Harmoniseringskontoret

Ansøger af det omtvistede varemærke: Infinite Cycle Works Ltd

Det omtvistede varemærke: EF-ordmærket »INFINITY« — registreringsansøgning nr. 10 835 478

Sagen for Harmoniseringskontoret: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 30. oktober 2014 af Andet Appelkammer ved Harmoniseringskontoret (sag R 2308/2013-2)

Påstande

— Den anfægtede afgørelse annulleres og ansøgningen om varemærket imødekommes.

— Harmoniseringskontoret og eventuelle intervenienter til støtte for de af Harmoniseringskontoret nedlagte påstande tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringende

— Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), og artikel 8, stk. 5, i forordning (EF) nr. 40/94.

Sag anlagt den 22. januar 2015 — GRE mod KHIM (Mark1)**(Sag T-32/15)**

(2015/C 089/44)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: GRE Grand River Enterprises Deutschland GmbH (Kloster Lehnin, Tyskland) (ved advokaterne I. Memmler og S. Schulz)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i Det Indre Marked (Varemærker og Design)(KHIM)

Oplysninger vedrørende sagen for Harmoniseringskontoret

Det omtvistede varemærke: EF-ordmærket »Mark1« — registreringsansøgning nr. 12 052 437

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 29. oktober 2014 af Første Appelkammer ved Harmoniseringskontoret (sag R 647/2014-1)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringende

— Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 26. januar 2015 — Grupo Bimbo mod KHIM (BIMBO)**(Sag T-33/15)**

(2015/C 089/45)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Grupo Bimbo, SAB de CV (México, Mexico) (ved advokat N. Fernández Fernández-Pacheco)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i Det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Oplysninger vedrørende sagen for Harmoniseringskontoret

Det omtvistede varemærke: EF-ordmærket »BIMBO« — registreringsansøgning nr. 11 616 414

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 19. november 2014 af Andet Appellkammer ved Harmoniseringskontoret (sag R 251/2014-2)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres, og der afsiges dom, hvorved det fastslås, at det ansøgte varemærke har tilstrækkeligt særpræg, enten iboende eller opnået ved brug, idet der gives medhold i nærværende søgsmål, og Harmoniseringskontoret pålægges at fortsætte registreringen af EF-varemærkeansøgning nr. 11 616 414 »BIMBO« i klasse 30 i den internationale klassificering.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger og at tilbagebetale det klagegebyr, der blev betalt til Harmoniseringskontoret.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b) og c), og stk. 2 og 3, i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 22. januar 2015 — Wolf Oil mod KHIM — SCT Lubricants (CHEMPIOIL)

(Sag T-34/15)

(2015/C 089/46)

Stævningen affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Wolf Oil Corp. (Hemiksem, Belgien) (ved advokaterne P. Maeyaert og J. Muyldermans)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i Det Indre Marked (Varemærker og Design)(KHIM)

Den anden part i sagen for appelkammeret: UAB SCT Lubricants (Klaipeda, Litauen)

Oplysninger vedrørende sagen for Harmoniseringskontoret

Ansøger: UAB SCT Lubricants

Det omtvistede varemærke: International registrering, hvor Den Europæiske Union er designeret, af varemærket »CHEMPIOIL« — International registrering, hvor Den Europæiske Union er designeret, nr. 1 076 327

Sagen for Harmoniseringskontoret: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 31. oktober 2014 af Femte Appellkammer ved Harmoniseringskontoret (sag R 1596/2013-5)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- Harmoniseringskontoret og intervenienten bærer deres egne omkostninger og betaler de omkostninger, der er blevet afholdt af Wolf Oil.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), og artikel 75 og 76, stk. 1, i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 14. januar 2015 — Alkarim for Trade and Industry mod Rådet**(Sag T-35/15)**

(2015/C 089/47)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Alkarim for Trade and Industry LLC (Tal Kurdi, Syrien) (ved advokaterne J.-P. Buyle og L. Cloquet)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

- Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 1105/2014 af 20. oktober 2014 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 36/2012 om restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Syrien annulleres for så vidt angår sagsøgeren.
- Rådets gennemførelsesafgørelse 2014/730/FUSP af 20. oktober 2014 om gennemførelse af afgørelse 2013/255/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Syrien annulleres for så vidt angår sagsøgeren.
- Rådet tilpligtes at betale samtlige sagens omkostninger, herunder de af sagsøgeren afholdte omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført syv anbringender.

1. Første anbringende om en tilsidesættelse af retten til forsvar og af retten til en retfærdig rettergang, for så vidt som sagsøgeren aldrig blev hørt, inden de anfægtede sanktioner blev vedtaget.
2. Andet anbringende om en åbenbar urigtig bedømmelse af de faktiske omstændigheder.
3. Tredje anbringende om en tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet.
4. Fjerde anbringende om en uforholdsmæssig tilsidesættelse af ejendomsretten og af retten til at udøve en erhvervsaktivitet.

5. Femte anbringende om, at de anfægtede afgørelser er ulovlige, for så vidt som betingelserne i artikel 32 i afgørelse 2013/255/FUSP⁽¹⁾ og betingelserne i artikel 14 og 26 i forordning nr. 36/2012⁽²⁾ ikke er opfyldt, idet sagsøgeren aldrig bevidst eller forsætligt har deltaget i transaktioner, der havde til formål at omgå europæiske eller internationale sanktioner.
6. Sjette anbringende om magtfordrejning, for så vidt som der på grundlag af objektive, relevante og samstemmende indicier er grund til at tro, at de anfægtede foranstaltninger overvejende er blevet truffet for at forfølge andre formål end dem, der er angivet (udelukkelse fra markedet — begunstiggelse af andre aktører).
7. Syvende anbringende om en tilsidesættelse af begrundelsespligten.

⁽¹⁾ Rådets afgørelse 2013/255/FUSP af 31.5.2013. om restriktive foranstaltninger over for Syrien (EUT L 147, s. 14).

⁽²⁾ Rådets forordning (EU) nr. 36/2012 af 18.1.2012 om restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Syrien og om ophævelse af forordning (EU) nr. 442/2011 (EUT L 16, s. 1).

Sag anlagt den 23. januar 2015 — Hispasat mod Kommissionen

(Sag T-36/15)

(2015/C 089/48)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Hispasat, SA (Madrid, Spanien) (ved advokaterne J. Buendía Sierra, A. Lamadrid de Pablo og A. Balcells Cartagena)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres, navnlig afgørelsens artikel 1, for så vidt som det fastslås, at der foreligger en statsstøtte, der er uforenelig med det indre marked hvad angår HISPASAT.
- Som følge heraf annulleres tilbagesøgningsforpligtelserne, som er anordnet ved afgørelsens artikel 3 og 4.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat fem anbringender.

1. Sagsøgeren har gjort gældende, at Kommissionen ved at udpege HISPASAT S.A. som direkte modtager af den omtvistede foranstaltning har begået en åbenbar faktisk fejl, som skal medføre, at afgørelsen annulleres, eftersom denne virksomhed hverken deltog i foranstaltningerne eller var begunstiget af disse. Det gøres på samme måde gældende, at Europa-Kommissionen har tilsidesat princippet om god forvaltningsskik, idet den identificerede HISPASAT S.A. som begunstiget af foranstaltningerne, efter at den indledte undersøgelsen, hvorved den undlod at analysere den faktiske situation, som forelå, og idet den ikke gav sagsøgeren mulighed for at blive hørt under den administrative procedure.
2. Subsidiært har sagsøgeren gjort gældende, at Kommissionen har tilsidesat artikel 106 TEUF og 107 TEUF samt protokol 26 til TEUF, eftersom de af Kommissionen bestridte foranstaltninger ikke udgør statsstøtte, idet der ikke foreligger økonomisk virksomhed, men derimod de offentlige myndigheders egen aktivitet som forvaltning. Endnu mere subsidiært har sagsøgeren gjort gældende, at den anfægtede afgørelse konkluderer, at de omtvistede foranstaltninger ikke havde forbindelse til leveringen af en tjenesteydelse af offentlig interesse (TOI), og dermed hverken foretog en korrekt vurdering af, om Altmark-dommen eller TOI-beslutningen 2005/842/EF (beslutning 86.2) fandt anvendelse, som enten kunne have ført til at fastslå, at der ikke forelå støtte, eller at den eventuelle støtte var forenelig.

3. Sagsøgeren har således anført, at de omtvistede foranstaltninger hverken kan fordreje konkurrencen eller samhandelen mellem medlemsstaterne.
4. Sagsøgeren har således gjort gældende, at den anfægtede afgørelse indeholder en åbenbar fejl ved sin vurdering af støttens forenelighed i henhold til artikel 107, stk. 3, litra c), TEUF: (i) for det første ved at finde, at princippet om teknologisk neutralitet er et absolut princip, (ii) for det andet ved at finde, at de omtvistede foranstaltninger har tilsidesat den teknologiske neutralitet på trods af de modsatte konklusioner, der er indeholdt i de tekniske rapporter afgivet af bestyrelsen, af de centrale spanske myndigheder og af en privat erhvervsdrivende, (iii) for det tredje ved at konkludere, at de omtvistede foranstaltninger ikke var egnede og proportionelle, og (iv) for det fjerde ved at fastslå, at foranstaltningen skaber unødvendige konkurrencefordrejninger.
5. Subsidiært har sagsøgeren gjort gældende, at Kommissionen har tilsidesat forordning nr. 659/1999 ved at foretage en urigtig analyse af en eksisterende støtte i henhold til artikel 1, litra b), nr. v).

Sag anlagt den 23. januar 2015 — Abertis Telecom Terrestre mod Europa-Kommissionen

(Sag T-37/15)

(2015/C 089/49)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Abertis Telecom Terrestre, SA (Barcelona, Spanien) (ved advokaterne J. Buendía Sierra, A. Lamadrid de Pablo, A. Balcells Cartagena og M. Bolsa Ferruz)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres, navnlig afgørelsens artikel 1, for så vidt som det fastslås, at der foreligger en statsstøtte, der er uforenelig med det indre marked hvad angår HISPASAT.
- Som følge heraf annulleres tilbagesøgningsforpligtelserne, som er anordnet ved afgørelsens artikel 3 og 4.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Søgsmålsgrunde og de væsentligste argumenter er de samme som dem, der er gjort gældende i sag T-36/15, HISPASAT mod Kommissionen.

Sag anlagt den 23. januar 2015 — Telecom Castilla-La Mancha mod Kommissionen

(Sag T-38/15)

(2015/C 089/50)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Telecom Castilla-La Mancha, SA (Toledo, Spanien) (ved advokaterne J. Buendía Sierra, A. Lamadrid de Pablo, A. Balcells Cartagena og M. Bolsa Ferruz)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres, navnlig afgørelsens artikel 1, for så vidt som det fastslås, at der foreligger en statsstøtte, der er uforenelig med det indre marked.
- Som følge heraf annulleres tilbagesøgningsforpligtelserne, som er anordnet ved afgørelsens artikel 3 og 4.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Søgsmålsgrundene og de væsentligste argumenter er identiske med dem, der er gjort gældende i sag T-36/15, HISPASAT mod Kommissionen.

Sag anlagt den 27. januar 2015 — ASPLA og Armando Álvarez mod Den Europæiske Unions Domstol**(Sag T-40/15)**

(2015/C 089/51)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøgere: Plásticos Españoles, SA (ASPLA) (Torrelavega, Spanien) og Armando Álvarez, SA (Madrid, Spanien) (ved advokaterne M. Troncoso Ferrer, C. Ruixó Claramunt og S. Moya Izquierdo)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Domstol

Sagsøgernes påstande

- Principalt, Den Europæiske Unions Domstol tilpligtes at erstatte det tab, som Retten har påført sagsøgerne som følge af en tilsidesættelse af artikel 47, stk. 2, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, ved at betale et beløb på 3 495 038,66 EUR, hvilket beløb skal forhøjes med de udligningsrenter og morarenter, som Den Europæiske Centralbank anvender til sine vigtigste refinansieringstransaktioner, forhøjet med to point, regnet fra anlæggelsen af det foreliggende søgsmål.
- Som følge heraf tilpligtes Den Europæiske Domstol at betale sagens omkostninger.
- Subsidiært tilpligtes Europa-Kommissionen at erstatte det tab, som Retten har påført sagsøgerne som følge af en tilsidesættelse af artikel 47, stk. 2, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, ved at betale et beløb på 3 495 038,66 EUR, hvilket beløb skal forhøjes med de udligningsrenter og morarenter, som Den Europæiske Centralbank anvender til sine vigtigste refinansieringstransaktioner, forhøjet med to point, regnet fra anlæggelsen af det foreliggende søgsmål.
- Som følge heraf tilpligtes Europa-Kommissionen at betale omkostningerne i forbindelse med den foreliggende sag.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgerne har henvist til den forsinkelse, hvormed der blev truffet afgørelse i de søgsmål, som de havde anlagt ved Fællesskabets retsinstanser i sag T-76/06, ASPLA mod Kommissionen, og sag T-78/06, Armando Álvarez mod Kommissionen, ved domme af 16. december 2011 og ved appeldomme af 22. maj 2014.

Sagsøgerne har til støtte for søgsmålet påberåbt sig en tilsidesættelse af artikel 47, stk. 2, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, som efter sagsøgernes opfattelse udgør en bekræftelse af princippet om effektiv domstolsbeskyttelse, som er et generelt princip i EU-retten.

Det er sagsøgernes opfattelse, at den omstændighed, at der er udvist en adfærd, der er i strid med ovennævnte bestemmelse, og at der dermed foreligger en tilsidesættelse af princippet om effektiv domstolsbeskyttelse, er tilstrækkeligt godtgjort ved Domstolens domme i sag C-58/12 P, Groupe Gascogne mod Kommissionen, og i sag C-50/12 P, Kendrion NV mod Kommissionen. Det skal i denne forbindelse fremhæves, at begge sagsøgere blev pålagt sanktioner i medfør af den samme beslutning som Kendrion og Groupe Gascogne. Sagsøgerne anlagde ligesom de to nævnte selskaber sag til prøvelse af denne beslutning og blev under en sag for Retten, der lignede, eller var næsten identisk med, Domstolens afgørelse i de to sager, der er nævnt ovenfor, udsat for en tilsidesættelse af kravet om en rimelig frist for afsigelse af en dom.

Sag anlagt den 28. januar 2015 — CRM mod Kommissionen

(Sag T-43/15)

(2015/C 089/52)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: CRM Srl (Modena, Italien) (ved advokaterne G. Forte, C. Marinuzzi og A. Franchi)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 1174/2014 af 24. oktober 2014 om registrering af en varebetegnelse i registret over beskyttede oprindelsesbetegnelser og beskyttede geografiske betegnelser (Piadina Romagnola/Piada Romagnola (BGB)), offentliggjort i Den Europæiske Unions Tidende af 4. november 2014, L 316, annulleres.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det foreliggende søgsmål er rettet mod registreringen af den beskyttede geografiske betegnelse »Piadina Romagnola/Piada Romagnola« med hensyn til den omstændighed, at det omdømme, som der tildeles håndværksmæssigt fremstillet Piadana, også tildeles Piadana, der er industrielt fremstillet.

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført tre anbringender.

1. Første anbringende, hvormed det gøres gældende, at der er sket en tilsidesættelse og en ukorrekt anvendelse af artikel 7, stk. 1, litra f), nr. ii), og artikel 8, stk. 1, litra c), nr. ii) i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1151/2012 af 21. november 2012 om kvalitetsordninger for landbrugsprodukter og fødevarer (EUT L 343, s. 1).
 - Det gøres gældende, at der ikke er nogen beviser i sagen, der begrundes sammenhængen med den geografiske oprindelse, og
 - at det omdømme, som håndværksmæssigt fremstillet Piadana tildeles, også tildeles Piadana, der er industrielt fremstillet.

2. Andet anbringende om en åbenbar vurderingsfejl og manglende sagsoplysning.
 - Det gøres gældende, at der er sket en åbenbar fejl ved vurderingen af registreringsansøgningen med hensyn til overholdelsen af kravene til offentliggørelsen af ansøgningen om registrering af en geografisk betegnelse med hensyn til Piadina Romagnola, og
 - at sagen ikke er blevet oplyst, idet den ophævelse af de nationale bestemmelser, som den anfægtede forordning er støttet på, ikke er blevet vurderet af en retslig myndighed i en medlemsstat, og
 - at der er sket en tilsidesættelse af princippet om god forvaltningsskik
3. Tredje anbringende om en tilsidesættelse af artikel 6 og artikel 13 i Den Europæiske Menneskeretskonvention og af artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, idet der er sket en tilsidesættelse af retten til effektiv domstolsbeskyttelse.

Retten's kendelse af 27. januar 2015 — Hamas mod Rådet

(Sag T-702/14) ⁽¹⁾

(2015/C 089/53)

Processprog: fransk

Formanden for Sjette Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 395 af 10.11.2014.

RETTE FOR EU-PERSONALESAGER

Personalerettens dom (Anden Afdeling) af 22. januar 2015 — Kakol mod Kommissionen

(Forenede sager F-1/14 og F-48/14) ⁽¹⁾

(Personalesag — udvælgelsesprøver — almindelig udvælgelsesprøve EPSO/AD/177/10 — betingelser for deltagelse — afslag på deltagelse — manglende begrundelse — tilladelse til at deltage i en tidligere tilsvarende udvælgelsesprøve — specifik begrundelsespligt — annullationssøgsmål — erstatningssøgsmål)

(2015/C 089/54)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Danuta Kakol (Luxembourg, Luxembourg) (først ved advokat F. Frabetti og derefter ved advokat R. Duta)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved J. Currall og G. Gattinara, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

F-1/14: Påstand om annullation af EPSO's afgørelse om ikke at give sagsøgeren adgang til assessment-fasen på grund af hendes uddannelsesniveau, der ikke svarer til afsluttede universitetsstudier af mindst tre års varighed, afsluttet med et eksamensbevis med relevans for arbejdsopgaverne, eller til en faglig uddannelse/faglige kvalifikationer med relevans for arbejdsopgaverne og på tilsvarende niveau.

F-48/14: Påstand dels om annullation af afgørelsen af 14. februar 2014, hvorved udvælgelseskomitéen nedsat i forbindelse med udvælgelsesproceduren EU Careers EPSO/AD/177/10 — AUDIT2013 efter en fornyet vurdering fastholdt sin oprindelige afgørelse af 3. oktober 2013 om ikke at give sagsøgeren adgang til assessment-fasen på grund af hendes uddannelsesniveau, som ikke svarer til afsluttede universitetsstudier af mindst tre års varighed, afsluttet med et eksamensbevis med relevans for arbejdsopgaverne, eller til en faglig uddannelse/faglige kvalifikationer med relevans for arbejdsopgaverne og på tilsvarende niveau, dels, om fornødent, om annullation af udvælgelseskomitéens oprindelige afgørelse af 3. oktober 2013.

Konklusion

- 1) Sag F-1/14 slettes af Personalerettens register.
- 2) Afgørelsen af 14. februar 2014 truffet af udvælgelseskomitéen for udvælgelsesprøve EPSO/AD/177/10 om ikke at give Danuta Kakol adgang til at deltage i udvælgelsesprøve EPSO/AD/177/10 annulleres.
- 3) I øvrigt frifindes Kommissionen i sag F-48/14.
- 4) I sag F-1/14 bærer Europa-Kommissionen sine egne omkostninger og betaler de af Danuta Kakol afholdte omkostninger.
- 5) I sag F-48/14 bærer Europa-Kommissionen sine egne omkostninger og betaler de af Danuta Kakol afholdte omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 52 af 22.2.2014, s. 54 og EUT C 235 af 21.7.2015, s. 35.

Sag anlagt den 17. december 2014 — ZZ mod Parlamentet

(Sag F-139/14)

(2015/C 089/55)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: ZZ (ved advokat F. Moyses)

Sagsøgt: Europa-Parlamentet

Søgsmålets genstand og beskrivelse af tvisten

Påstand om annullation af afgørelsen om ikke at overføre de feriedage, som sagsøgeren ikke har afholdt i 2012 på grund af sygeorlov, til 2013, og påstand om erstatning for det angiveligt lidt økonomiske og ikke-økonomiske tab

Sagsøgerens påstande

- Annullation af afgørelserne af 12. februar 2014 og af 15. september 2014.
- Om fornødent annullation af pensionsopgørelsen for april 2013.
- Parlamentet tilpligtes at erstatte sagsøgerens tab, som er opgjort til 26 677,56 EUR.
- Europa-Parlamentet tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Sag anlagt den 24. december 2014 — ZZ mod Kommissionen

(Sag F-141/14)

(2015/C 089/56)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: ZZ (ved advokaterne L. Levi og A. Tymen)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Søgsmålets genstand og beskrivelse af tvisten

Påstand om annullation af afgørelsen om afslag på den ansøgning om erstatning, som blev indgivet af sagsøgeren, som har været udsat for en alvorlig ulykke som følge af den tjenstlige fejl, som blev begået af Kommissionen, der varetog forvaltningen af hans lægejournal, og påstand om erstatning for det økonomiske og ikke-økonomiske tab, der angiveligt er lidt.

Sagsøgerens påstande

- Sagsøgte tilpligtes at erstatte sagsøgerens økonomiske og ikke-økonomiske tab.
- Om fornødent annullation af afgørelsen af 24. februar 2014 om afslag på sagsøgerens ansøgning om erstatning af 15. november 2013.

- Om fornødent annullation af afgørelsen af 23. september 2014 om afslag på sagsøgerens klage af 23. maj 2014, som suppleret ved hans skrivelse af 17. juni 2014.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Sag anlagt den 21. januar 2015 — ZZ m.fl. mod Kommissionen

(Sag F-7/15)

(2015/C 089/57)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøgere: ZZ m.fl. (ved advokaterne L. Levi og A. Blot)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Søgsmålets genstand og beskrivelse af tvisten

Påstand om annullation af de afgørelser, der fastsætter sagsøgernes ret til godtgørelse af de årlige rejseudgifter i henhold til artikel 8 i bilag VII til tjenstemandsvedtægten, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, EURATOM) nr. 1023/2013 af 22. oktober 2013 om ændring af vedtægten for tjenstemænd og ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte, samt af de afgørelser, der skal vedtages hvert år fra 2015, og påstand om, at Kommissionen tilpligtes at godtgøre de reelle årlige rejseudgifter til hjemstedet, beregnet på grundlag af den førnævnte bestemmelse, således som den blev anvendt inden ikrafttrædelsen af ændringen af tjenstemandsvedtægten.

Sagsøgernes påstande

- Afgørelsen om fastsættelse af sagsøgernes ret til godtgørelse for så vidt angår de årlige rejser i henhold til artikel 8 i bilag VII til vedtægten for tjenstemænd i EU, således som denne har været gældende siden den 1. januar 2014, annulleres, idet denne afgørelse for første gang fremgik af sagsøgernes lønsedler for juni 2014, meddelt den 12. juni 2014.
- Alle andre afgørelser, der skal vedtages hvert år, fra 2015, i medfør af samme bestemmelse, annulleres.
- Om fornødent annulleres afgørelsen af 15. oktober 2014 om afslag på sagsøgernes klage.
- Sagsøgte tilpligtes at godtgøre sagsøgernes årlige rejseudgifter til hjemstedet, således at deres reelle udgifter godtgøres og på grundlag af den førnævnte bestemmelse, således som den blev anvendt inden ikrafttrædelsen af den nye vedtægt fra 2014, idet det nævnte beløb tillægges morarenter regnet fra den 12. juni 2014 efter den rentesats, der er fastsat af Den Europæiske Centralbank for de vigtigste refinansieringstransaktioner og som er gældende for den pågældende periode, forhøjet med tre procentpoints, indtil datoen for betalingen af det derved skyldige beløb.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Sag anlagt den 23. januar 2015 — ZZ og ZZ mod Kommissionen**(Sag F-8/15)**

(2015/C 089/58)

Processprog: fransk

Parter*Sagsøgere:* ZZ og ZZ (ved advokaterne J.-N. Louis, R. Metz, N. de Montigny, D. Verbeke og T. Van Lysebeth)*Sagsøgt:* Europa-Kommissionen**Søgsmålets genstand og beskrivelse af tvisten**

Annulation af afgørelserne om fastsættelse af sagsøgernes ret til godtgørelse af de årlige rejseudgifter i medfør af artikel 8 i bilag VII til tjenstemandsvedtægten, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1023/2013 af 22. oktober 2013 om ændring af vedtægten for tjenstemænd og ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte.

Sagsøgernes påstande

- Annulation af sagsøgernes lønsedler for juni og juli 2014, for så vidt som der heri for første gang sker anvendelse af artikel 8 i bilag VII til vedtægten, i den affattelse, der er gældende siden den 1. januar 2014, med henblik på fastsættelse af godtgørelsen af deres rejseudgifter.
- Om fornødent annulation af standardafgørelserne af 15. oktober 2014 om afslag på deres klager.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Sag anlagt den 23. januar 2015 — ZZ m.fl. mod Kommissionen**(Sag F-10/15)**

(2015/C 089/59)

Processprog: fransk

Parter*Sagsøgere:* ZZ m.fl. (ved advokaterne J.-N. Louis, R. Metz, N. de Montigny, D. Verbeke og T. Van Lysebeth)*Sagsøgt:* Europa-Kommissionen**Søgsmålets genstand og beskrivelse af tvisten**

Annulation af afgørelserne om fastsættelse af sagsøgernes ret til godtgørelse af de årlige rejseudgifter i medfør af artikel 8 i bilag VII til tjenstemandsvedtægten, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1023/2013 af 22. oktober 2013 om ændring af vedtægten for tjenstemænd og ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte.

Sagsøgernes påstande

- Annulation af sagsøgernes lønsedler for juni 2014, for så vidt som der heri for første gang sker anvendelse af artikel 8 i bilag VII til vedtægten, i den affattelse, der har været gældende siden den 1. januar 2014, med henblik på fastsættelsen af godtgørelsen af sagsøgernes rejseudgifter.

- Om fornødent annullation af standardafgørelserne af 15. oktober 2014 om afslag på sagsøgernes klage.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Sag anlagt den 26. januar 2015 — ZZ mod Kommissionen

(Sag F-11/15)

(2015/C 089/60)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: ZZ (ved advokat S. Orlandi og T. Martin)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Søgsmålets genstand og beskrivelse af tvisten

Annulation af afgørelsen om fastsættelse af sagsøgerens ret til godtgørelse af de årlige rejseudgifter i medfør af artikel 8 i bilag VII til tjenestemandsvedtægten, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1023/2013 af 22. oktober 2013 om ændring af vedtægten for tjenestemænd og ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte.

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at artikel 8 i bilag VII til vedtægten er ulovlig og ikke finder anvendelse.
- Annullation af afgørelsen om at afskaffe enhver form for godtgørelse af sagsøgerens årlige rejseudgifter fra 2014.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Sag anlagt den 26. januar 2015 — ZZ mod Kommissionen

(Sag F-12/15)

(2015/C 089/61)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: ZZ (ved advokaterne J.-N. Louis, R. Metz, N. de Montigny, D. Verbeke og T. Van Lysebeth)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Søgsmålets genstand og beskrivelse af tvisten

Annulation af afgørelsen om fastsættelse af sagsøgerens ret til godtgørelse af de årlige rejseudgifter i medfør af artikel 8 i bilag VII til tjenestemandsvedtægten, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1023/2013 af 22. oktober 2013 om ændring af vedtægten for tjenestemænd og ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte.

Sagsøgerens påstande

- Annullation af sagsøgerens lønseddel for juni 2014, derved at der heri for første gang sker anvendelse af artikel 8 i bilag VII til vedtægten, i den affattelse, der har været gældende siden den 1. januar 2014, med henblik på fastsættelsen af godtgørelsen af hans rejseudgifter.
- Om fornødent annullation af standardafgørelsen af 15. oktober 2014 om afslag på sagsøgerens klage.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Sag anlagt den 26. januar 2015 — ZZ m.fl. mod Kommissionen**(Sag F-13/15)**

(2015/C 089/62)

Processprog: fransk

Parter*Sagsøgere:* ZZ m.fl. (ved advokaterne J.-N. Louis, R. Metz, N. de Montigny, D. Verbeke og T. Van Lysebeth)*Sagsøgt:* Europa-Kommissionen**Søgsmålets genstand og beskrivelse af tvisten**

Annullation af afgørelserne om fastsættelse af sagsøgernes ret til godtgørelse af de årlige rejseudgifter i medfør af artikel 8 i bilag VII til tjenstemandsvedtægten, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1023/2013 af 22. oktober 2013 om ændring af vedtægten for tjenstemænd og ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte.

Sagsøgernes påstande

- Det fastslås, at artikel 8 i bilag VII til vedtægten er ulovlig og ikke finder anvendelse.
- Annullation af afgørelserne om at afskaffe enhver form for godtgørelse af sagsøgernes årlige rejseudgifter fra 2014.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Sag anlagt den 26. januar 2015 — ZZ m.fl. mod Kommissionen**(Sag F-14/15)**

(2015/C 089/63)

Processprog: fransk

Parter*Sagsøgere:* ZZ m.fl. (ved advokaterne S. Orlandi og T. Martin)*Sagsøgt:* Europa-Kommissionen

Søgsmålets genstand og beskrivelse af tvisten

Annulation af afgørelserne om fastsættelse af sagsøgernes ret til godtgørelse af de årlige rejseudgifter i medfør af artikel 8 i bilag VII til tjenstemandsvedtægten, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1023/2013 af 22. oktober 2013 om ændring af vedtægten for tjenstemænd og ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte.

Sagsøgernes påstande

- Det fastslås, at artikel 8 i bilag VII til vedtægten er ulovlig og ikke finder anvendelse.
 - Annulation af afgørelserne om fastsættelse af den godtgørelse af årlige rejseudgifter, som tildeles sagsøgerne for 2014.
 - Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.
-

ISSN 1977-0871 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2393 (papirudgave)

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA